ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 233 (4483) П'ЯТНИЦЯ, 5 ГРУДНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Наступний тиждень буде сесійним

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 4 ГРУДНЯ

Учора в сесійній залі зареєструвалося 390 народних обранців. Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович повідомив, що на нараді керівників фракцій, яка відбулася у четвер напередодні засідання, з'ясувалося, що консультації стосовно обрання глави парламенту не завершено. Він також поінформував, що із 26 законопроектів, які тиждень тому зареєстровано в апараті Верховної Ради, тільки три готові до розгляду в сесійній залі.

➤СТОР. 2

«Ти шо, з глузду з'їхав?» — спитав у Володимира Путіна його український друг

Російський прем'єр заявив, що дешевого газу не буде

Росія скорочуватиме подачу газу для України у разі невиконання нею зобов'язань з прокачування енергоресурсів до Європи. Про це вчора заявив прем'єр-міністр РФ Володимир Путін у ході прямої лінії з громадянами Росії.

Путін також попередив, що безплатних товарів не буває, і за поставки газу треба платити. Прем'єр Росії відзначив, що з українськими партнерами йде складний діалог, оскільки Україна досі не розрахувалася за газ: «Це понад 2,5 млрд. доларів. Це немаленькі гроші і для «Газпрому», і для країни в цілому». За його словами, українські партнери просять залишити ціну на газ у 2009 році, як у поточному, але «як ми можемо залишити ціни поточного року, коли наші українські партнери досі одержують той же газ майже удвічі дешевше, ніж у Європі?» При цьому Путін відзначив, що «коли своєму українському другові ставив якісь складні запитання, він мені казав: «Ти шо, з глузду з'їхав?»

Не так повінь, як несправедливість гнітить людей у постраждалих районах

СЛІДАМИ СТИХІЇ

Липневою стихією на Тернопільщині було зруйновано та пошкоджено 517 житлових будинків, 30 об'єктів соціально-культурної сфери, майже 300 кілометрів доріг державного та комунального значення. Компенсацію отримали майже всі власники будинків, проте багато невдоволених її сумою. Об'єкти освіти відновлено на 58 відсотків, охорони здоров'я — на 50, культури — на 63, дороги комунального значення — на 60. Загальна потреба коштів на ліквідацію наслідків стихії — 180,9 мільйона гривень. В область надійшло трохи більше ста мільйонів.

➤ СТОР. 9

Фото Любові ЛЕВИЦЬКОЇ.

З візочком по картоплю...

КОРОТКО

- На Херсонщині модульні станції очищення питної води встановлено в дитсадках.
- На Закарпатті газифікуються цілі райони.
- «АвтоКрАЗ» розпочинає системну роботу із замовниками з Куби, а Запорізький трансформаторний завод закінчує відвантаження до Азербайджану обладнання на суму 12,5 млн. дол.
- Сесія Харківської облради прийняла звернення до центральної влади про законодавчу підтримку малого та середнього бізнесу.
- Цьогоріч на Житомирщині правоохоронці зафіксували 84 крадіжки з магазинів.

За повідомленнями Укрінформу.

ПОДІЇ

Падіння гривні триває. Страшно?

Згідно з даними офіційного сайту НБУ, на 4 грудня регулятор понизив курс гривні стосовно долара США до 7,38 гривні за одиницю американської валюти. Чи потрібно казати, що черговий курс є найнижчим значенням за історію існування української валюти? Ця новина стала щоденною, і з 16 жовтня гривня «схудла» на 39,8 відсотка. З 2 грудня Національний банк України скасував обмеження відносно операцій з купівлі і продажу готівкової іноземної валюти. Однак ажіотаж на валютному ринку не припиняється, незважаючи на всі дії НБУ. Що далі?

➤СТОР. 4

Забезпечених громадян стає дедалі менше

Порівняно з літом цього року в Україні значно впала платоспроможність населення й швидко зменшується кількість осіб, що належать до середнього класу. Зокрема, число родин, які можуть дозволити собі будь-які необхідні покупки, зменшилося удвічі, а тих, хто змушений заощаджувати на харчуванні, стало більше вчетверо. Про це свідчать дані опитувань за листопад. Наприклад, категорія населення, що може дозволити собі будь-які необхідні покупки, скоротилася із шести до трьох відсотків; з 36 відсотків до 24 відсотків зменшилася кількість родин, які можуть собі дозволити все необхідне в будь-який час (крім таких покупок, як машина або квартира); на десять відсотків менше стало домогосподарств, яким вистачає на харчування, одяг, взуття та інші покупки, але для покупки дорогих речей потрібно заощаджувати або позичати.

Новий рік селяни зустрінуть у теплі та комфорті

У Криму газифікували мікрорайон Річковий-Шкільний у селищі Совєтське. Блакитне паливо прийшло до осель понад тисячі жителів, у дві школи, зокрема й кримськотатарську, районний Палац культури, бібліотеку, суд, прокуратуру, банки, магазини і офіси. Отож райцентр повністю стає газифікованим.

Ще сім сіл району обіцяють газифікувати в першому півріччі наступного року. Церемонія пуску газу відбулась і в селі Молочне Сакського району. Тут забезпечили блакитним паливом близько 2,5 тисячі селян, а роботи з будівництва газопроводу завершили вчасно завдяки спільним зусиллям підрядних організацій, місцевої влади і громади, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

НАМ ПИШУТЬ

Якби я був депутатом...

...то запропонував би закон, який дозволяв би випускати на екрани телевізорів лише такі фільми та передачі, які виховують почуття патріотизму, духовності та моралі.

Петро ЗУБОВИЧ.

Львів.

До завершення передплати на «Голос України» на 2009 рік залишилося 11 днів

Поспішіть передплатити собі в дім парламентську газету — справжнього друга і порадника. Завітайте до найближчого відділення поштового зв'язку міста, району, селища міського типу та села й оформіть передплату українською чи російською мовами.

У каталозі ДП «Преса» умови передплати на «Голос України» на 25—26-й сторінках.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну або річну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете учасником розіграшу автомобіля, купи грошей (3000, 2000 і 1000 гривень) та різних подарунків.

«Голос України» чекає своїх читачів і прихильників!

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Наступний тиждень буде сесійним

Ранкове засідання 4 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Дванадцять документів уже опрацьовано в комітетах, і тепер вони проходять процедуру підготовки до розгляду. Ще одинадцять проектів законів мали розглядати в комітетах саме вчора і сьогодні. Олександр Лавринович укотре звернувся до своїх колег із проханням пришвидшити процедуру підготовки документів.

Під час ранкової консультації керівники фракцій вирішили винести на розгляд у четвер три питання. Передусім голосували за те, щоб заслухати виступи лідерів парламентських фракцій. Однак це питання набрало лише 95 голосів, тому виступів з трибуни не прозвучало. Потім народні обранці 353 голосами ухвалили провести у вівторок спеціальне засідання Верховної Ради, із запрошенням Президента, для обговорення ситуації, що склалася в державі. Більше трьох сотень голосів також набрали зміни в календарному плані Верховної Ради, згідно з якими наступний тиждень буде сесійним. За це проголосували БЮТ і Партія регіонів, ще вісім голосів дали представники «НУ—НС». Затим ранкове засідання оголосили закритим.

Учора народні депутати привітали із днем народження своїх колег Володимира Бондаренка, Юлію Ковальову та Святослава Олійника.

Надія СМІЯН.

Партія регіонів ініціює підписання антикризової коаліційної угоди

Учора Партія регіонів розпочала офіційні переговори стосовно підписання антикризової коаліційної угоди. Як повідомила прес-служба партії, документ складається виключно з економічних питань і не містить жодного ідеологічного моменту. Його основна мета — негайне виведення України з кризи і збереження робочих місць.

Водночас у прес-службі повідомили, що за переговори з БЮТ відповідає Андрій Клюєв, із «НУ—НС» — Олександр Єфремов, із КПУ — Володимир Рибак, із Блоком Литвина — Микола Азаров.

Економічна криза не завада співпраці

Учора Перший заступник Голови Верховної Ради України **Олександр Лавринович (ліворуч)** зустрівся з Президентом Республіки Таджикистан **Емомалі Рахмоном**.

Під час зустрічі Олександр Лавринович поінформував гостя про політичну ситуацію в нашій країні. Водночас сторони обмінялися думками з актуальних питань міжнародної та регіональної безпеки, а також обговорили питання співпраці у галузях культури і мистецтва, туризму, молодіжної політики, освіти, фізичного виховання і спорту та агропромисловому комплексі.

* * *

Свій офіційний візит до України Президент Республіки Таджикистан Емомалі Рахмон розпочав зі Львівщини. По прибутті він одразу ж поїхав у містечко Рава-Руська, що поблизу Львова. Тут на міському цвинтарі похований його брат Фазиддин Рахмон, який у 1959 році проходив у цих краях строкову службу і трагічно загинув від нещасного випадку. Учні місцевої гімназії доглядають на кладовищі могили січових стрільців, загиблих у Першій та Другій світових війнах, опікуються вони і могилою брата таджицького президента. Тож із почуття вдячності Емомалі Рахмон подарував учням гімназії два комп'ютери та телевізор.

Під час ділового сніданку з представниками влади Львівщини Емомалі Рахмон запросив українську сторону взяти участь у тендерах з будівництва в Таджикистані, а також висловив зацікавлення закупівлею нашої машинобудівної продукції та збільшенням транзиту через Україну.

Ірина ЄГОРОВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Рятувати країну, а вже потім думати про рейтинги

Під час перебування в Житомирі заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко критично оцінив ситуацію, яка склалася в суспільстві. Він констатував, що тепер усі політичні дискусії ведуться довкола того, кому в який період вигідніше прийти до влади.

Цинізм не можна робити основою державної політики. Пора перестати думати про рейтинги, прогнозувати, хто скільки голосів набере, хто скільки недобере, бо всі недобирають. Адже останні дослідження свідчать, що всі політики втрачають довіру людей. Причому втрачають відчутно. «Партійне чистоплюйство» має закінчитися, наголосив він. Треба говорити про зміст того, що приймає Верховна Рада, а не про те, хто з ким голосує.

На всі дискусійні політичні питання варто накласти мораторій, наголосив Микола Томенко. Україна в занадто поганій ситуації, щоб дебатувати про речі, які створюють конфлікти. Треба думати, що робити з економікою. Сьогодні йде економічна війна, сказав він, а на війні ще ніхто ніколи не перемагав, якщо одна частина була на фронті, а решта стріляла в спину. Вийдемо з кризи — хай тоді одна партія доказує, що вона мужньо боролася з кризою, інша — що вона ще мужніше боролася. Тоді будемо хвалитися, який внесок зробили, а сьогодні потрібна єдина спільна позиція, мораторій на політичну тріскотню, як висловився Микола Томенко, не обійшовши увагою і телебачення. Хай краще міліція розповість, як не потрапити у «фінансову піраміду», хай ідуть просвітницькі програми, аніж «собачі бої», які тільки підігрівають паніку: люди вранці встають і не знають, що робити.

Треба забути про законопроекти, в які закладено політичний конфлікт. Потрібна жорстка економія. Святкування, концерти з бюджету закінчилися, сказав заступник Голови Верховної Ради. Микола Томенко визнав, що не бачить іще повної готовності до прийняття непопулярних рішень, але з кожним днем кожному політику стає зрозуміліше: або треба йти на це, або будуть проблеми і з країною, і з його політичною кар'єрою.

Під час перебування в Житомирі Микола Томенко прочитав студентам гірничо-екологічного факультету Державного технологічного університету лекцію «Проблеми формування позитивного іміджу України». Студентці цього факультету Оксані Рибак він вручив диплом та премію конкурсу «Якою має бути Конституція України». Під час зустрічі зі студентами Інституту філології та журналістики Державного університету імені Івана Франка Микола Томенко презентував диски «Живі голоси. Класика української літератури», «Живий голос Василя Симоненка».

Олексій КАВУН.

Житомир.

На знімку: Микола Томенко розповідає про диски з записами голосів українських літераторів.

Фото автора.

Депортовані не повинні знову страждати через паперову тяганину

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

На початку засідання **Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин** народні депутати знову висловили стурбованість тим, що на розгляд комітету не внесено антикризових законопроектів, про які рапортує уряд. Голова комітету Ігор Шаров поінформував, що на розгляді в парламенті перебуває низка законопроектів від різних суб'єктів законодавчої ініціативи — і уряду, і народних депутатів із різних фракцій, які передбачають засоби з врегулювання фінансово-економічної кризи в державі. І як тільки ці законопроекти розглянуть профільні комітети — з питань бюджету і податкової та митної політики, Комітет із питань прав людини обов'язково підготує свої висновки. А також оперативно реагуватиме на випадки порушень трудових чи інших прав громадян — такі звернення уже надходять до комітету.

Голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Ігор Шаров, перший заступник голови комітету Віктор Таран і заступник голови Іван Попеску.

Найбільшу дискусію викликало заслуховування інформації Міністерства закордонних справ України щодо практики застосування консульськими службами закону «Про імміграцію» стосовно осіб, раніше депортованих за національною ознакою (кримських татар), які постійно проживали в Республіці Узбекистан та виявили бажання повернутися до України. Представники МЗС повідомили, що нині кримські татари мають право завчасно оформити дозвіл на імміграцію через Посольство України в Узбекистані або вже після прибуття в Україну через відповідний територіальний підрозділ МВС. Перший шлях, запевняють у МЗС, — легший, адже тоді іммігранти в тижневий строк з моменту в'їзду на територію України отримують на підставі завчасно оформленого дозволу на імміграцію посвідку на постійне проживання в Україні. І наявність такої посвідки дозволяє іммігрантові уникнути оподаткування особистого майна, що ввозиться ним на територію України. Тоді як у разі оформлення дозволу на імміграцію вже після прибуття в Україну паперова тяганина із отриманням дозволу та оформленням посвідки на постійне проживання може тривати до року, а люди не можуть отримати своє майно, яке місяцями простоює на митницях. Однак і під час оформлення дозволу на імміграцію через українське посольство в Узбекистані виникають проблеми: узбецькі паспортні служби ускладнюють процедуру зняття з реєстраційного обліку за місцем постійного проживання в Узбекистані при оформленні виїзду в Україну, вимагаючи довідки, які не передбачені міжнародними угодами.

Народний депутат Мустафа Джемілєв зачитав одного з численних листів, які надходять на його адресу від кримських татар, котрі повертаються в Україну. «Продала дім, корову, запакувала все майно в контейнер, а виписатися і отримати дозвіл на імміграцію в Україну ніяк можу. Сказали, що це займе не менше восьми місяців, а як тоді зараз жити?», — йдеться в листі. За словами депутата, не менші проблеми і в депортованих. Народні депутати звернулися до урядовців із пропозицією спростити процедуру отримання дозволу на імміграцію в Україну для депортованих кримських татар.

Комітет також рекомендував парламентові ухвалити одразу в першому читанні та в цілому законопроект про внесення змін до статті 25 закону «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», внесений Кабінетом Міністрів з метою запровадження системи ідентифікації іноземців за біометричними даними, що сприятиме підвищенню ефективності боротьби з нелегальною міграцією, тероризмом, торгівлею людьми тощо.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Не тільки зайців, а й ворон не лишилося в лісі...»

САМОВРЯДУВАННЯ

22 тисячі гектарів мисливських угідь рішенням обласної ради Вінниці передано у приватне користування. У такий спосіб планують створити умови для вирощування і розмноження мисливських тварин і птахів. Однак дехто з обранців через місцеві ЗМІ заявив, що на наступному сесійному зібранні ініціюватиме перегляд «лісового» питання. Адже воно ще й із політичним забарвленням — фракція БЮТ в облраді має намір виключити з партії тих, хто голосував «не так».

«У Саудівській Аравії заказників більше, ніж у нас на Вінниччині»

— Нещодавно мені довелося червоніти за те, що мало уваги приділяємо створенню заповідних зон, — каже голова Вінницької облради Григорій Заболотний. — На засіданні колегії Міністерства охорони навколишнього природного середовища, де я був присутній, наш регіон порівняли з пустелею Саудівської Аравії. Сказали, що там, у пісках, люди створили більше заповідних зон, ніж ми, вінничани, у своєму зеленому краї. На жаль, не всі депутати розуміють важливість цієї проблеми.

В області вже понад 30 тисяч мисливців. Усі хочуть полювати. Даруйте, а зайця в ліс нема кому загнати. Є такі угіддя, де вже не те що зайців, ворон не залишилося. Саме ці угіддя передусім передаємо приватним користувачам. Тільки в оренду. На таких територіях планується облаштувати місця-резервації для вирощування і розмноження мисливських тварин. Треба буде закупити їх маточне поголів'я. На все це потрібні чималі кошти. Щоб розвести необхідну для полювання кількість диких кабанів, зубрів, козуль, інших тварин, потрібно 20—25 років. На цей термін розрахована оренда угідь. Після такого впорядкування приватне мисливське підприємство матиме право на придбання ліцензії на відстріл розведеного поголів'я, — зазначає Г. Заболотний.

Основна частина мисливських угідь у регіоні належить обласній організації Українського товариства мисливців і рибалок (УТМР). Але в них мало коштів. Торік на одну тисячу гектарів угідь вони витратили «аж» 617 гривень. «Це мізер, — стверджує голова облради. — Бо тільки на придбання однієї голови зубра маточного поголів'я треба заплатити 12 тисяч гривень. Тим часом приватні мисливські підприємства витратили торік на таку само площу 42 тисячі гривень. Ось ми й вирішили перерозподілити угіддя, передавши частину з них саме приватним мисливським підприємствам. До речі, на дуже вигідних умовах для УТМР».

За «лісове» питання можуть позбавити партквитка

Однак навіть після детального роз'яснення проблеми рішення з цього питання на сесії не вдалося прийняти. Проти виступили частина депутатів із фракції БЮТ. Свою позицію вони аргументували переважно тим, що приватний господар не пустить у ліс так само, як нині орендарі не підпускають нікого до ставка. Ліси, більшість з яких посаджено руками представників територіальних громад, та ще й не одного покоління, стануть для них недоступні.

Для прийняття рішення не вистачило трьох голосів. Однак після сесії три депутати написали письмові заяви про те, що вони підтримували це рішення. Мовляв, не їхня вина, що електронна система «Рада» дала збій. Що характерно, ці депутати належать до фракції, яка виступила з пропозицією не голосувати за це питання.

— Якщо вони не заберуть свої заяви, будуть виключені з партії, — каже депутат облради, заступник голови обласної організації партії «Батьківщина» Людмила Щербаківська. — Бо ми на фракції чітко домовилися — не голосувати за це питання доти, доки детально не вивчимо його.

Незважаючи на це, три голоси знайшлися, тому рішення вважається прийнятим.

— Ліси не можна передавати у приватну власність у жодному разі, — каже представник фракції ПР Олексій Лавренюк. — Бо тим самим порушуються права мисливців. Сам я також мисливець і розумію, що буде далі. Тому наполягатиму, щоб на наступній сесії це питання поставили на переголосування.

Як ставляться до перерозподілу угідь ті, в кого їх відібрали?

«Не маю сумніву, що передані угіддя стануть приватними»

— Ми погодилися на передачу в оренду частини своїх угідь із двох причин, — каже керівник обласної організації УТМР Анатолій Мерц. — По-перше, не можна стримати тенденцію до переходу лісів у приватну власність. З часом у нас буде те саме, що в Європі та інших країнах. По-друге, з 2010 року значно підвищиться орендна плата за угіддя. Ми не зможемо сплачувати такі гроші. Навіть при тому, що в нас 12 тисяч членів товариства і кожен щороку здає по 120 гривень внесків.

УТМР усе одно залишається найбільшим користувачем мисливських угідь на теренах області. «У нас їх 1 мільйон 730 тисяч гектарів, — уточнює Анатолій Мерц. — Але лісів дуже мало. І всі вони малоконтурні — від 5 до 35 гектарів. І то переважно польові угіддя, є трохи водно-болотних. Тому проблема поліпшення стану угідь залишається».

Співрозмовник каже, що приватні користувачі, без сумніву, мають більше можливості для вдосконалення не лише самих мисливських угідь. Вони й організовують сам процес користування ними. Насамперед розвивають мисливство. Але за все це доведеться платити більше, ніж тепер. Усе буде йти за аналогом зарубіжних користувачів.

ДОВІДКА

Мисливські угіддя на Вінниччині становлять 2 мільйони 136 тисяч гектарів. Їх надано в користування 49 підприємствам різної форми власності та підпорядкування.

Загалом в області чисельність копитних мисливських тварин зросла порівняно з минулим роком на 1267 голів і їх нині налічується 9537. В угіддях УТМР з 2001 по 2008 роки їх стало менше на 6267 голів.

ТОЧКА ЗОРУ

Сергій Танасков, уповноважений представник Міжнародного комітету захисту прав людини у Вінницькій області:

— Рішення обласної ради стосовно перерозподілу мисливських угідь прийнято законно, на підставі Закону України «Про місцеве самоврядування» та інших законів, що регулюють відносини у сфері мисливського господарства, тваринного світу, а також Земельного кодексу. Хочеться вірити, що в подальшому за цим кроком не буде інших, коли ці угіддя з орендованих стануть приватними. Якщо лісові угіддя надано в користування, то до них не може бути заборонений доступ. Для відпочинку, збирання грибів, ягід. А для полювання, звичайно, треба купувати дозвіл.

Факти для роздумів

■ ***Син Анатолія Мерца проживає нині в Америці. Якось після приїзду він розповів батькові таку історію. Його бос під час полювання підстрелив качку. Але зробив це через десять хвилин після того, як закінчився дозвіл на полювання. «Ну то й що з того?» — спитав батько. — «А те, що качка та обійшлася дуже дорого: крім штрафу у півтори тисячі доларів, бос позбувся гвинтівки, а на додачу його ще й виключили з товариства мисливців».***

■ ***На Вінниччині найбільша в державі популяція зубрів — 7,4 особини на тисячу гектарів, оптимальна густота — 4 особини на тисячу гектарів.***

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СУДОВИЙ ЛІКНЕП

Додаткові витрати

Витрати на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи сплачуються в таких розмірах:

Справа позовного провадження з розгляду спору майнового характеру	30 грн.
Справа з розгляду позовної заяви: про розірвання шлюбу	7,5 грн.
про розірвання шлюбу з особою, визнаною у встановленому порядку безвісно відсутньою або недієздатною внаслідок душевної хвороби чи недоумства, або з особою, засудженою до позбавлення волі на термін не менше ніж три роки	3 грн.
що випливає з інших сімейних правовідносин	7,5 грн.
про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи	1,5 грн.
немайнового характеру про захист честі, гідності та ділової репутації	15 грн.
немайнового характеру (або такої, що не підлягає оцінці), в тому числі про зміну або розірвання договору найму житлового приміщення, про продовження терміну прийняття спадщини, про скасування арешту на майно тощо	7,5 грн.
про захист права громадянина на земельну частку (пай) і майновий пай	1,5 грн
з переддоговірного спору	7,5 грн.
Справа окремого провадження	7,5 грн.
Справа наказного провадження	15 грн.
Справа про визнання та виконання рішення іноземного суду в Україні	15 грн.

При цьому не підлягають оплаті під час звернення до суду і покладаються на сторони після розгляду справи судом витрати на інформаційно-технічне забезпечення у справах про:

1) поновлення на роботі;
2) стягнення заробітної плати, компенсацій працівникам, вихідної допомоги, відшкодування за затримку їх виплати;
3) відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи;
4) стягнення аліментів;
5) визнання батьківства або материнства.

А у справах про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, визнання фізичної особи недієздатною та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи; надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності; надання особі психіатричної допомоги в примусовому порядку; обов'язкову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу; відшкодування шкоди, завданої особі незаконними рішеннями, діями або бездіяльністю органів дізнання, досудового слідства, прокуратури або суду не підлягають оплаті витрати на інформаційно-технічне забезпечення.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Сільський голова вимагав хабара

Прокуратура Калуського району за матеріалами співробітників державної служби боротьби з економічною злочинністю порушила кримінальну справу щодо сільського голови однієї з сільських рад району. 52-річного посадовця підозрюють у хабарництві.

Мешканка села свого часу через уповноважену особу хотіла отримати від сільського голови рішення сесії сільської ради про виділення їй з земель запасу ділянки і оформлення її права власності на землю. Сільський голова не заперечував, однак за умови сплати йому за це 15 тисяч гривень. Під час отримання цієї суми його було затримано в службовому кабінеті.

Як повідомили в ЦГЗ УМВС в області, з початку цього року прикарпатська міліція задокументувала 36 фактів вимагання та отримання хабара службовими особами. За викритими фактами хабарництва порушено 31 кримінальну справу, а загальна сума хабарів становить майже 700 тисяч гривень. До кримінальної відповідальності притягуються сім сільських голів. Як правило, протиправні дії з їхнього боку пов'язані з вимаганням та отриманням хабарів за вирішення земельних питань.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Винних в отруєнні дітей не знайшли

На сесії Чернівецької обласної ради заслухано звіт про захворювання дітей в дошкільних закладах обласного центру.

Головний державний санітарний лікар області Олександр Світличний повідомив, що остаточного джерела інфікування дітей у дитячих садках не встановлено. Хоча, за результатами останніх аналізів крові 18 працівників Чернівецького молокозаводу, що здійснював поставки молочної продукції до дитсадків, виявлено титри, які свідчать, що вони хворіли або хворіють на дизентерію. Звернули увагу й на те, що в дитсадках, порушуючи вимоги санітарного законодавства, не зберігали добові проби страв.

Сесія обласної ради рекомендувала встановити контроль за проведенням щоденного моніторингу захворюваності на гострі кишкові інфекції та закликала УМВС долучитися до розслідування фактів системних порушень в організації харчування дітей у дошкільних закладах Чернівців.

Сергій СУЛИМА.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України Кравчука В. П. Синякова Валерія Олександровича за № 459/28.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України Момота С. В. Пономарьова Вячеслава Вікторовича за № 56\03.

Управління кадрів.

СПІВЧУТТЯ

Комітет Верховної Ради України з питань економічної політики та його секретаріат висловлює глибоке співчуття народному депутату України, голові підкомітету з питань міжнародної економічної політики Плотнікову Олексію Віталійовичу з приводу смерті його батька —
Плотнікова Віталія Олексійовича.

З початку року прикарпатська міліція задокументувала 36 фактів вимагання та отримання хабара службовими особами

12 жінкам з Миколаївської області присвоєно звання «Мати–героїня» *(Укрінформ)*

Україну у зв'язку зі світовою економічною кризою масово залишають остарбайтери з Узбекистану, Вірменії та Грузії, *повідомляє Держприкордонслужба (Укрінформ)*

У НОМЕР

КРИМ

Ні мільйонів, ні очисних споруд

У Судаку з підприємців зібрали 16 мільйонів гривень на будівництво очисних споруд, яке мали закінчити ще торік. Однак мільйони пішли не за призначенням. «Сума осіла на рахунку фірми й ніяк не позначилася на спорудженні очисних споруд», — прокоментували в прокуратурі автономії. Вищий господарський суд України скасував договір між міськрадою Судака й приватною фірмою, бо схема фінансування проекту не відповідала вимогам закону: якщо б гроші акумулювалися в місцевому бюджеті, їх витрати підлягали б суворому контролю. Але досі цими мільйонами розпоряджається фірма, яка не відповідає ні за їх використання, ні за кінцевий результат. Проте суди першої інстанції визнали договір законним. Нині вища касаційна інстанція направила справу на нове розслідування.

Віктор ХОМЕНКО.

ВІННИЦЯ

Льотчики отримали квартири

94 сім'ї офіцерів і прапорщиків частин місцевого гарнізону Повітряних сил ЗС України отримали позавчора ключі від нових квартир. Їх вручив новоселам міністр оборони Юрій Єханугров. За словами секретаря житлової комісії Вінницького гарнізону Миколи Кузьменка, половину виділеного житла передано військовослужбовцям у постійне користування, решта — службові квартири.

Командувач Повітряних сил генерал-полковник Іван Руснак наголосив на тому, що 17 квартир надано офіцерам-льотчикам. Власниками житла стали також ті, хто вже вийшов у запас. Незважаючи на це, за ними зберігається черга на отримання квартир.

Нову дев'ятиповерхівку споруджено за сучасним проектом, будинок має автономне опалення, а зводили її військові силами власних будівельних організацій.

Віктор СКРИПНИК.

ЛУГАНСЬК

«Я не голова, я тільки вчуся»

Лідери дитячої обласної організації «Лугарі» пройшли стажування в підрозділах облдержадміністрації та обласної ради. Майже 20 старшокласників — активістів дитячого руху — провели робочий день разом із керівниками різних підрозділів. Для кожного учня було розроблено план стажування, а за підсумками видавався сертифікат. На думку голови облради Валерія Голенка, в Україні сьогодні немає системної підготовки кадрів для роботи у владі та виявлення молодих людей з активною життєвою позицією. Робота з молоддю, підтримка та розвиток їхніх талантів дають надію, що в майбутньому в області з'являться добре підготовлені державні службовці і професійні депутати. Для стажування в органах влади було відібрано найактивніших «лугарів» — учасників створеної в регіоні «Школи лідерів».

Алла АНТІПОВА.

Загубити й не знайти

Усі — на пакування багажу! Після інциденту з пошкодженням у «Борисполі» кубка нашої шахової збірної керівництво аеропорту запросило до себе журналістів. Продемонструвати роботу тих, хто приймає, «просвічує», комплектує і завантажує валізи пасажирів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Поодинокі випадки крадіжок мають місце», — не заперечує заступник директора аеропорту з виробництва Сергій Гомболевський. Але крадіїв ловлять і звільняють. А щоб не спокушати ласих до чужого добра, просить обгортати валізи плівкою. Такі послуги в аеропорту коштують 25 гривень за одиницю багажу. Тим, хто все-таки втратив свої речі, радять звертатися в компанію «Лост енд фаунд» (укр. «Загубити і знайти»). В окремих випадках — і справді знаходять.

Минулого тижня міліція затримала в «Борисполі» групу з трьох вантажників. При обшуку помешкань злочинців виявили більш як три десятки інших «трофеїв» — відеокамери, фотоапарати, годинники. «Нині доведено крадіжку тільки п'яти предметів, — розповів в інтерв'ю «Голосу України» начальник центру громадських зв'язків Київського обласного управління міліції Микола Жукович. — Решту власників виявляють. На жаль, вони не зверталися до міліції із заявами про зникнення речей».

— За останні чотири місяці кількість заяв про зникнення багажу скоротилася, — каже генеральний директор «Борисполя» Борис Шахсуваров. — Близько 15 кримінальних справ сьогодні порушено за випадками крадіжок.

У вересні в аеропорту створили службу внутрішньої безпеки, яка також доклала рук до викорінення нечесних «елементів». Шахсуваров не виключає можливості налагодження злочинних зв'язків між працівниками різних підрозділів. Але найбільше у «Борисполі» пильнують за вантажниками — їх тут 250, по 60 на зміні. «У так званій «стерильній зоні» аеропорту вантажник не має права носити мобільний. У кишені — тільки посвідчення, гроші (до 50 гривень), пачка сигарет», — розповідає Сергій Гомболевський. Найбільш «слабка» ланка — це багажник літака, в якому камери спостереження може встановити тільки авіакомпанія, і вантажники лишаються сам на сам з речами пасажирів. «Мануальні здібності окремих професіоналів дають змогу навпомацки виявити навіть у закритій сумці і пляшку з алкоголем, і, до прикладу, відеокамеру», — вражає Б. Шахсуваров.

Та у випадку із кубком персонал повівся просто взірцево, а пошкоджень він зазнав випадково, стверджують «бориспільці». З вини пасажира, який не повинен був здавати цінну річ у багаж і мусив її добре запакувати. Натомість спортивний трофей перевозили у невеликій сумці, яка не мала навіть застібки. До того ж гостра вершина кубка просто визирала з неї. «Фрагмент кубка випав з цієї сумки, і вони ж (тобто ватажники. — **Авт.**) поклали його назад», — розповів на прес-конференції Борис Шахсуваров.

— Протягом цього року до міліції надійшло 909 заяв про крадіжки та пошкодження багажу в «Борисполі», — розповів «Голосу України» начальник центру громадських зв'язків Київського обласного управління внутрішніх справ Микола Жукович. — А загалом проти співробітників аеропорту за цей період було порушено 286 кримінальних справ. З них більше половини — за фактами зникнення та пошкодження багажу. Тут і справді відзначилися вантажники.

Обставини пошкодження кубка в міліції вивчили. Однак кримінальної справи не порушували. «По-перше, жодних діамантів у спортивному трофеї не було, — пояснює Микола Жукович. — По-друге, скляна пластина, яку в ЗМІ називали «коштовним каменем», за попередніми висновками експертів, могла з нього випасти і без допомоги крадіїв — внаслідок механічного пошкодження».

Найчастіше грабують транзитних подорожніх або тих, хто відлітає. Тому правоохоронці закликають пасажирів скаржитися на злодіїв навіть тоді, коли вони купують квитки «в один бік» і виявляють крадіжку десь в аеропорту Амстердама чи Лос-Анджелеса. «У будь-якому разі треба звернутися в авіакомпанію. Усі скарги на крадіжки автоматично буде відправлено до «Борисполя», — каже Жукович. — Крадіїв шукатимуть і тут».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Фармацевтів почули

Нещодавня акція протесту вітчизняних аптекарів не пройшла непоміченою. Глава держави почув їхні вимоги і відреагував: на офіційному Інтернет-сайті Президента України з'явився текст указу, в якому скасовуються три постанови Кабінету Міністрів, що регулюють ситуацію на вітчизняному фармакологічному ринку. Зокрема, постанови про ліквідацію державної служби лікарських засобів і виробів медичного призначення та створення натомість Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів. Не задовольняє Президента і постанова Кабміну про встановлення граничних постачальницько-збутових надбавок на лікарські засоби та вироби медичного призначення.

У офіційній заяві прес-служби стверджується: «зазначені рішення уряду були прийняті без широкого громадського обговорення і призвели до скорочення номенклатури лікарських засобів в аптеках, зменшення частки доступних за ціною препаратів, виникнення соціального напруження у суспільстві». А це, мовляв, короткий шлях до «тінізації» схем розрахунків за імпортні препарати та погіршення стану здоров'я населення.

Таким чином, Президент очікує від керівника уряду проведення консультацій з представниками фармацевтичної галузі та підписання меморандуму з урахуванням досягнутих домовленостей.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ДОВІДКА ЮРИСТІВ

Відповідно до Конституції України Президент України має право зупиняти дію актів Кабінету Міністрів України з мотивів невідповідності цій Конституції з одночасним зверненням до Конституційного Суду України щодо їх конституційності. Вказаний указ №1139/2008, як зазначено у ньому, набирає чинності з дня його опублікування.

ФОТОФАКТ

У День захисту інвалідів правду щодо справедливої виплати їй пенсії шукала в столиці жителька села Літки, що на Хмельниччині, інвалід І групи Ганна Задерейчук.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Падіння гривні триває. Страшно?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Скасування обмежень насамперед спричинить прозорість курсо-обмінних операцій, — гадає експерт Центру перспективних досліджень Олександр Жолудь. «Тепер банки зможуть виставляти оптимальний для себе курс, а також це дасть змогу якщо не забрати, то істотно знизити комісійні збори у валютно-обмінних операціях. Це, у свою чергу, призведе до того, що громадяни зможуть бачити ту цифру на банківських курсових табло, яка буде максимально наближена до реальної», — наголосив експерт. «Однак поки що долар в Україні стрибає з рівня 6 до 7 грн., потім знову на 5,80, а затим на 7,40 грн., жодної стабілізації на готівковому ринку не буде, і населення скуповуватиме будь-яку кількість готівкової валюти про запас», — у свою чергу, **прогнозує хаос керівник інформаційно-аналітичного центру «Форекс клуб» Микола Івченко.**

А напередодні з'явилася інформація про те, що в секретаріаті Президента обговорюється ідея примусового переведення всіх доларових вкладів населення у гривню, а на останньому засіданні банкірів у НБУ перший заступник глави секретаріату Президента Олександр Шлапак обговорював з фінансистами питання конвертації всіх доларових вкладів і кредитів у гривню... Зараз у Україні, згідно з офіційними даними, майже 27 млн. депозитних рахунків громадян. 42% усіх вкладів зберігається у валюті, частіше за все — в доларах, рідше — в євро.

«Реалізація такого сценарію з точки зору закону абсолютно неможлива, — заявив «Голосу України» Роман Марченко, старший партнер юридичної фірми «Ілляшев і партнери», — це пряме порушення низки основних законів, Конституції, Конвенції з прав людини, Цивільного кодексу. Якщо ж держава яким-небудь чином здійснить примусове переведення валютних депозитів у гривню, то винних можна буде притягнути до відповідальності за статтею 365 Кримінального кодексу «Перевищення службових повноважень», що передбачає позбавлення волі до 10 років».

Яна СТАДІЛЬНА.

«Павшине» полишають мігранти

Від учора перестав функціонувати найбільший в Україні пункт тимчасового тримання нелегальних мігрантів «Павшине», що поблизу Мукачевого на Закарпатті. Закриття стало можливе після того, як у структурі МВС у Чернігівській та Волинській областях відкрили відповідні пункти.

Створення «Павшиного» сім років тому було вимушеним кроком і для прикордонників, і для влади Закарпаття. До 2001 року затриманих мігрантів утримували в наметовому містечку. У квітні 2001-го рішенням Закарпатської облдержадміністрації прикордонникам було передано містечко колишньої військової частини для облаштування цього закладу, однак без відповідного державного рішення. Прикордонники та місцева влада були вимушені самотужки його розбудовувати.

Утримання, харчування, медичне обслуговування незаконних мігрантів практично повністю лягли на плечі прикордонників, хоча це й не було передбачено законодавством. Тривалий час спроби передати «Павшине» іншим органам та забезпечити його функціонування у правовому руслі не мали успіху. Тим часом Державна прикордонна служба за сприяння міжнародних та благодійних організацій намагалася створювати непогані умови для тривалого проживання іноземців. Установлення 2007 року модульних будиночків дало змогу збільшити кількість місць із 250 до 320. Тут було організовано належне комунально-побутове, медичне, лазнево-пральне обслуговування, триразове харчування, забезпечення одягом, постільною білизною тощо. Проте, за оцінками міжнародних експертів, «європейських» умов тримання у «Павшиному» все-таки не було.

У березні цього року підписано доручення Кабінету Міністрів України щодо закриття «Павшиного». Державна прикордонна служба України, органи влади Закарпатської області підтвердили готовність виконати його в найкоротші терміни, а Міністерство внутрішніх справ України запевнило, що готове забрати нелегалів до своїх пунктів тимчасового тримання.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

ФОТОФАКТ

Активісти школи лідерства «Почни з себе — зміни країну» у центрі Харкова провели театралізовану акцію боротьби з ожирінням людей, спричиненим вживанням їжі з фаст-фудів.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

На Прикарпатті затримали нелегалів

На Яблуницькому перевалі — кордоні Івано-Франківської та Закарпатської областей — правоохоронці затримали дві групи нелегалів. Як повідомив «Голосу України» начальник ЦЗГ УМВС в Івано-Франківській області Василь Гультайчук, ці десять чоловік не мали документів, які допомогли б з'ясувати, хто вони і звідки. Утім, шукачам щастя найперше довелося надавати медичну допомогу, бо в усіх були обморожені кінцівки. Їх доставили в Яремчанську лікарню, нагодували, дали теплий одяг. Затримані хотіли дістатися однієї з країн Європейського Союзу, а сюди потрапили з Російської Федерації. Семеро з них проживали в Пакистані, двоє — в Індії, один — в Афганістані. Перед поверненням мігрантів на їхню батьківщину, семеро з них перебувають в Івано-Франківську в притулку для бездомних, а решта — в лікарні.

Дарина НАЗАРЧУК.

СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Путін пообіцяв домогтися виплати боргів

«Росія розуміє, що українська економіка зазнає труднощів, але що робити? Безкоштовних товарів не буває», — заявив прем'єр РФ у четвер, відповідаючи на питання громадян у рамках програми «Розмова з Володимиром Путіним». Путін також відзначив, що перехід на ринкові ціни буде плавним, але Росія не може залишити ціни на газ цього року, бо Київ одержує і так дешеве паливо. У випадку невиконання Україною своїх зобов'язань Росія скорочуватиме обсяги поставок палива в країну. Програму «Розмова з Володимиром Путіним» у прямому ефірі транслюють телеканали «Россия» і «Вести 24», а також радіостанції «Маяк» і «Радио России». Такий сеанс спілкування з росіянами перший для Путіна на посаді глави уряду.

США

Ситуація в економіці різко погіршилася

Останніми тижнями на тлі спаду ринку праці, скорочення споживчих витрат і ослаблення цінового тиску різко погіршилася ситуація в економіці. Ринок праці переживає спад, оскільки корпорації посилено скорочують штати, а зростання заробітної плати сильно сповільнилося. Споживчі витрати скорочуються, водночас роздрібний продаж сповільнюють зростання. Продаж автомобілів різко знизився в більшості округів. Ситуація на житловому ринку також не радує: у багатьох округах ціни на будинки падають, натомість — продаж скорочується. Також посилилися умови кредитування і фізичних, і юридичних осіб.

ЛАТВІЯ

Скоротять витрати бюджету на десять відсотків

Уряд має намір внести поправки до держбюджету, що скорочує витрати на 600 мільйонів латів. Про це заявив прем'єр-міністр Івар Годманіс. Це більше десяти відсотків від бюджетних витрат на 2009 рік. Прем'єр заявив, що дефіцит бюджету наступного року може становити чотири відсотки від ВВП, що є неприйнятним. За правилами ЄС, країна, яка претендує на входження до єврозони, не може мати дефіцит більше трьох відсотків від ВВП. Латвія зараз переживає одну з найсуворіших рецесій серед членів ЄС. До цього економіка країни показувала найвищі темпи зростання серед країн Східної Європи.

СОМАЛІ

Грецьке судно захистилося від піратів електрострумом

Для цього моряки під час проходження Аденської затоки по дроту вздовж борту пустили струм 220 вольтів і вивісили великі попереджувальні плакати. За даними Морського бюлетеня, піратські човни атакували суховантаж водотоннажністю 75,5 тисячі тонн, але, наблизившись до борту й побачивши знаки й перешкоду, вирішили не ризикувати. З початку року сомалійські пірати захопили вже кілька десятків суден. У зв'язку з цим багато країн направили в Аденську затоку військові кораблі, але ці заходи не завжди ефективні, бо район дії піратів надто великий.

Мам запрошують повертатися до полового будинку знову

Дев'ять індивідуальних пологових залів та сучасна операційна з'явилися в Полтавському міському пологовому будинку після капітального ремонту четвертого поверху. На роботи міська влада залучила 600 тисяч гривень спонсорських коштів. Тепер тут є 19 пологових залів, заклад відповідає сучасним перинатальним технологіям. Міський голова Андрій Матковський, оглянувши чудові комфортабельні кімнати, висловив сподівання, що молоді мами повертатимуться сюди ще не раз.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Школі-інтернату допомога надійшла від земляків з Америки

Призначена вона вихованцям Корчунецької школи-інтернату — підшефним УМВС України в Хмельницькій області. А надіслали її через благодійний фонд МВС «Милосердя» колишні подоляни, родина Воскобойників, які ось уже близько двох десятків років через різноманітні благодійні фонди допомагають українським сиротинцям. Представник родини привіз дітям комп'ютер, шкільне приладдя, книжки, взуття, білизну, теплі светри, спортивні костюми. Він також пообіцяв від своєї родини і далі з ними товаришувати. Діти влаштували для гостей святковий концерт. Наступного літа вихованці Корчунка чекатимуть благодійників до себе в гості.

Ірина КОЗАК.

ФОТОФАКТ

Учень четвертої музичної школи Владислав Грязнов під час міського конкурсу серед учнів початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів «Мистецтво рухливості пальців» (секція домри), який відбувся у столичній ДМШ № 3 ім. В. Косенка.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ВІСТИ З ДІАСПОРИ

«Не плач за мною, Аргентино...»

Слова цієї відомої пісні можуть бути лейтмотивом історії українців, які шукали щастя у Західній півкулі

В Івано-франківській обласній науковій бібліотеці презентовано книгу старшого наукового співробітника Інституту народознавства НАН України Оксани Сапеляк «Українська спільнота в Аргентині: історико-етнологічний аспект». Опублікована монографія є свідченням кропіткої праці дослідниці, яка, маючи невеличке за часом чотиримісячне наукове відрядження до Аргентини, зібрала багатющий матеріал про життя наших земляків за океаном.

Перші українські переселенці прибули до Аргентини вже 1897 року. Всього протягом століття Аргентина прийняла чотири хвилі української еміграції і на сьогодні в країні проживає близько 300 тис. етнічних українців. У книзі проаналізовано причини та головні етапи української еміграції. Звернуто увагу, що саме безземелля і складні соціально-економічні умови штовхали українців Західної України виїжджати за океан. У їхній свідомості еміграція сприймалась як тимчасовість, заробітчанство, а не переселення. Але для більшості з них Аргентина стала другою батьківщиною. Незважаючи на те, що значна частина нащадків українських поселенців асимілювалася, українська спільнота є однією з найчисельніших етнічних груп, яка зберігає свої традиції і релігійний обряд.

Аналізуючи життя і діяльність українців в Аргентині, автор слушно доходить висновку, що вони потребують більшої уваги з боку України. Адже ця підтримка додаватиме їм більше сил для збереження своєї самобутності, та насамперед поглиблення міждержавних зв'язків між Аргентиною і Україною.

Книга побачила світ за підтримки голови Івано-Франківської обласної ради Ігоря Олійника, який протягом останніх років активно пропагує та підтримує наукові дослідження, спрямовані на всебічне висвітлення історії української діаспори в контексті української історії. Передмову до монографії написав тодішній Надзвичайний і Повноважний Посол України в Аргентинській Республіці Олександр Никоненко, який так само доклав чимало зусиль для поглиблення українсько-аргентинських партнерських зв'язків, насамперед на регіональному рівні. У презентації також взяла участь українка аргентинського походження, депутат облради Олександра Мечева.

Вл. інф.

Дочка отримала у спадок... батькову пенсію

П'ять років мешканка Чернігова отримувала велику пенсію за померлого батька. Як встановила перевірка КРУ, жінка, маючи його документи інваліда I групи Великої Вітчизняної війни та підробивши довіреність на отримання виплат, за 2004—2008 роки одержала 74 тисячі гривень. Крім цього, вона користалася батьковими пільгами в оплаті квартири, електроенергії і навіть отримувала допомогу до Дня Перемоги. Підприємлива дочка скористалася тим, що батько помер у сусідній державі, і про це мало хто знав.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Створення «Павшиного» сім років тому було вимушеним кроком і для прикордонників, і для влади Закарпаття

Бориса ГРОМОВА можуть призначити послом Росії в Україні *(Укрінформ)*

Майже 100 країн підписали договір про заборону касетних бомб *(Укрінформ)*

Є у вас план? Є!

Експерти твердять, що новий формат співробітництва з НАТО — це частина ПДЧ

З нинішньою зустріччю глав МЗС країн НАТО в Брюсселі Київ пов'язував свої надії на здобуття конкретних перспектив вступу до військово–політичного союзу. Але за півроку з моменту попередньої зустрічі, коли це питання відклали на грудень, стан справ не змінився.

Втім, за словами міністра закордонних справ України Володимира Огризка, він і його колеги по уряду задоволені наданням Києву річного плану поглибленої співпраці з НАТО. Пан Огризко навіть заявив журналістам, що «де-факто» це і є план дій щодо членства в НАТО, «бо щорічна національна програма є складовою й важливою частиною цього документа». А це — найголовніше.

«ПДЧ — це лише одна зі сходинок. Її можна включити у свій шлях, а можна й обійти. Адже це не рішення про членство в альянсі. Таке рішення прийматиметься тоді, коли будуть готові і Україна, і НАТО», — заявив журналістам напередодні зустрічі в Брюсселі Президент України Віктор Ющенко. Тим часом «прагнення України стати членом НАТО — це питання суверенного вибору, стратегічного курсу і цивілізаційного поступу».

«Україна не одержала весь шлях, але зробила перший крок на цьому шляху», — заявив директор київського Інституту євроатлантичного співробітництва Володимир Горбач. Він пояснив, що той план, який у середу запропонували Україні в Брюсселі, по суті є фрагментом ПДЧ і відрізняється від щорічних цільових планів, виконуваних Україною, своїм обов'язковим характером та іншою, твердішою з боку альянсу системою моніторингу й контролю його виконання. Експерт упевнений, що тепер співробітництво Києва та Брюсселя буде вкладено в тісніші рамки.

Те, що Україна залишилася без ПДЧ, — це цілком прогнозований результат, і він відбиває той факт, що країна не готова стати кандидатом у члени НАТО, вважає український політолог Андрій Єрмолаєв. Експерт пояснює це розколом серед політичної еліти країни і відсутністю одностайної думки громадян про необхідність вступу. «Є й ще одна причина — це сама НАТО, де нема єдиної позиції щодо України. Адже в організації зараз криза довіри одних членів стосовно інших», — відзначив аналітик. «Насамперед це пов'язано з нав'язуванням концепції превентивного удару. Не думаю, що НАТО зникне з карти, однак припускаю, що наступний саміт альянсу стане дискусійним про його майбутнє. Унаслідок чого блок може перетворитися на політичний альянс з обмеженими оборонними можливостями, а свої основні повноваження делегує регіональним структурам безпеки. Зокрема, європейській структурі». Майбутнє відносин України й НАТО експерт бачить у серйозному й поглибленому подальшому співробітництві.

«Мене мало цікавить, занепокоєна Росія чи ні, — заявив, підбиваючи підсумки зустрічі, генсек альянсу Яап де Хооп Схеффер. — В Бухаресті Україні сказали, що вона буде членом НАТО, і цей поїзд іде, він не зупиняється».

Заяву НАТО про те, що альянс найближчим часом не має наміру приймати Україну та Грузію, російська політична еліта сприйняла як перемогу кремлівської дипломатії. Тим часом російський експерт Володимир Прибиловський вважає, що і в Україні, і в Росії надміру емоційно ставляться до цього питання. «Кремль проводить політику залякування населення своєї країни зовнішньою загрозою: мовляв, Росія оточена ворогами. Ця ідея виправдовує існування авторитарного режиму в Росії. Для цього і роздуваються всілякі міфи», — підкреслює експерт.

Яна СТАДІЛЬНА.

То двері відчинені, чи...

ТЕМА

Україні знову не надали право приєднатися до Плану дій щодо членства в НАТО (ПДЧ). Щоправда, саміт альянсу в Брюсселі підсолодив пігулку, запропонувавши готуватися до вступу в рамках «річних національних програм». Що чомусь дало підстави главі МЗС України заявити, що це фактично означає... надання ПДЧ, і що все йде за планом...

Помічено: що частіше перед нашим носом зачиняють двері чергової європейської чи євроатлантичної структури, то більше оптимізму в державних очільників. Вони запевняють, що це і є нашою... перемогою. Як, приміром, у квітні, коли Україні відмовили в наданні ПДЧ, а наші керівники, навіть не струшуючи те, що впало на їхні державницькі мундири, вдали, ніби все — о'кей, це неодмінно станеться в грудні!

Вони також з незрозумілих причин вдають ще й інше — ніби суспільство досягло консенсусу в питанні вступу до НАТО. А за ними — і наші зарубіжні «адвокати» в цій справі. Звісно, Україна не може бути поза системою колективної безпеки. Байдуже, якої — євроатлантичної чи європейської. Але, в якій, за Конституцією, це мають вирішувати громадяни країни. Чи нас мають за неповнолітніх без права голосу, коли заявляють про вступ до НАТО як про давно вирішене питання?

Але нині йдеться про інше: чому ми намагаємося влізти туди, де нас не чекають, але куди втягує інша держава, захищаючи власні національні інтереси? «Стара» Європа заблокувала приєднання України до ПДЧ. Сполучені Штати і в цьому разі знайшли вихід, заявивши, що ПДЧ — нічого не означає, Україну можна прийняти й без нього. Слідом за ними, навіть не бентежачись, те саме почали повторювати українські очільники, які ще недавно вважали його практично останнім, найважливішим кроком до вступу в НАТО. Запитання: «Якщо ПДЧ не має жодного значення, то що впродовж кількох років робили в Брюсселі наші переговорники, домовляючись про його надання Україні, та ще й одержуючи за цю роботу немалі зарплати? І як воно цим достойникам ведеться, коли доводиться слухняно повторювати за американцями те, що саме тим потрібно на цей момент? Чи все йде за планом?»

А можливо, українським політикам, які впливають на «процес», слід замислитися, чи нам узагалі потрібно в НАТО, яка навіть у своєму колі не може досягти консенсусу? Приміром, перед початком саміту в Брюсселі держсекретар США Кондоліза Райс здійснила вояж по країнах Західної Європи, намагаючись переконати колег, а простіше — викрутити їм руки, умовивши надати ПДЧ Україні та Грузії, про що писали тамтешні газети. Коли не зійшлися на ПДЧ, то вигулькнуло РНП (річні національні програми). Західна Європа хоч і консервативна, але власну лінію гне, убезпечуючись від надто великого американського впливу на неї...

Україна, слухняно плентаючись за США, хоче пересваритися ще й з цими близькими сусідами? Поки що вони ввічливо розповідають нам про «відчинені» двері, що варто лише докласти зусиль у...» Далі пропонується довжелезний список, у яких саме галузях їх слід докласти, щоб «відповідати іміджу країни, яка гідна того, щоб стати членом». У нас, звичайно, є куди докласти рук, але хіба таємниця, що в країн — наших сусідів, які вже стали членами НАТО, цей «список» ще довший?

Можна замислитися й над іншим: західноєвропейські країни кожна окремо й усі вони разом у НАТО, вже навіть без застережень щодо порушення прав людини й засад демократії в Росії, повертаються до діалогу (не до любові. — **Авт.**) з нею. Чому — не потрібно пояснювати, бо причина цього нам пече більше, ніж їм. Крім того, не помітили: на саміті НАТО в Брюсселі змінилася тональність дискусій щодо російсько-грузино-південно-осетинського конфлікту? По-перше, це велике досягнення, що дипломати перестали лаятися і вимахувати кулаками та висувати ультиматуми один одному, відсунувши перспективу вступу двох проблемних країн до НАТО принаймні на рік. До речі, за цей час будуть готові результати розслідування Єврокомісії щодо конфлікту на Кавказі — хто «перший» почав, хто винен і хто яку участь у ньому брав, хто й кому що продавав. Цілком можливо, дізнаємося багато такого цікавого, що кардинально може змінити будь-які рішення.

І насамкінець — цитата з газети «Зюддойче цайтунг» під назвою «Паралізована НАТО»: «Україна ще дуже далека — на покоління далека від НАТО. Грузія, поки вона перебуває у територіальних конфліктах, не стане членом НАТО, оскільки ніхто не хоче бути втягнутим у війну на Кавказі. Минуть десятиліття, доки ситуація поліпшиться».

Валентина ПИСАНСЬКА.

СПОРТ

«Металіст» крокує у весну

Футбол. Кубок УЄФА. Груповий раунд. 3 грудня. Третій тур. **Група В.** «Герта» (Німеччина)—«Галатасарай» (Туреччина). 0:1 (Барош, 69 (п).

«Металіст» (Україна, Харків)—«Олімпіакос» (Греція, Пірей). 1:0. Гол: Едмар, 87.

«Металіст»: Горяїнов, Майдана, Папа Гуйє, Обрадович, Ганчарчик, Валяєв, Слюсар, Бордіян, Едмар, Коельо (Конюшенко, 90+1), Фомін (Трішович, 81). **Тренер** — Мирон Маркевич.

«Олімпіакос»: Нікополідіс, Домі, Пападопулос, Антцас, Торосідіс, Пацацоглу, Дуду, Галлетті (Метроглу, 70), Джорджевіч, Беллускі, Санто. **Тренер** — Ернесто Вальверде.

Попереджено: Антцаса, 22, Галлетті, 35, Домі, 60, Валяєва, 70.

Арбітр — Вільям Коллам (Шотландія).

Харків. Стадіон «Металіст». 26 000 глядачів. 5 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. «Галатасарай»	**3**	**0**	**1**	**4—1**	**9**
2. «Металіст»	**2**	**1**	**0**	**2—0**	**7**
3. «Олімпіакос»	1	0	2	5—3	3
4. «Герта»	0	2	1	1—2	2
5. «Бенфіка»	0	1	2	2—8	1

Лише одразу після перерви грецька команда впродовж певного періоду володіла ініціативою. Гості додали у швидкості, почали діяти злагодженіше і, як наслідок, могли забити. На 50-й хвилині харків'яни в досить простій ситуації припустилися грубої помилки у власному карному майданчику. Мілан Обрадович не влучив по м'ячу, що летів. Його перехопив Діого Санто й опинився віч-на-віч із Олександром Горяїновим. Але нападник поспішив, пробив з ходу і промазав.

Ну дуже неприємний момент. Протягом решти часу харків'яни мали помітну перевагу. Вони частіше били по воротах, створили значно більше гострих моментів. Щоправда, на жаль, змарнували чимало з них. Особливо часто в таких ситуаціях опинявся Руслан Фомін. Не виходили у нього завершальні удари цього разу, хоч плач. Але, з другого боку, загалом він був дуже корисний команді, виконав величезний обсяг роботи.

Утім, не можна казати, що життя в наших футболістів було безхмарне. Адже «Олімпіакос» не був таким собі покірним ягням. Зовсім навпаки. Це дуже солідний суперник із добротними виконавцями, котрі мають чудові бійцівські якості і достатній досвід виступів у зустрічах такого рівня. Та все одно аргументи харків'ян виявилися вагоміші. Головне, що наші футболісти не вдалися до авантюрних дій. Вони досить добре оборонялися. І тут помітна роль відводилася досвідченому Горяїнову.

Розв'язка сталася під завісу зустрічі. До речі, це вже традиція, що «Металіст» проводить кінцівки матчів досить сконцентрованим. Так от, Мирон Маркевич замість Фоміна, котрий, либонь, втомився і дістав невеличке ушкодження, випустив Олександра Трішовича. Саме сербський півоборонець і розпочав переможну атаку. Це він перехопив м'яч біля карного майданчика гостей. Потім почали діяти Валентин Слюсар і Сергій Валяєв. А на ударній позиції опинився Едмар. І бразилець — молодчина — не схибив.

У цій групі залишилося зіграти ще два поєдинки (18 грудня): «Олімпіакос»—«Герта», «Бенфіка»—«Металіст». Але істотного впливу на турнірну ситуацію вони вже не матимуть. Хіба що харків'яни в разі перемоги в Лісабоні поміняються місцями з «Галатасараєм» у підсумковій таблиці. Але український і турецький клуби вже вийшли до 1/16 розіграшу Кубка УЄФА, матчі якого відбудуться 18 і 26 лютого 2009 року.

Переконливий старт

Гандбол. Скоп'є, Охрід (Македонія). Чемпіонат Європи. Жінки. Група В. 1-й тур. Норвегія—Іспанія. 21:21 (9:7). **Україна—Португалія. 38:24 (17:14).** У переможниць м'ячі закидали: Ніколаєнко — 9 очок, Шимкуте — 7, Вергелюк, Манагарова — по 6, Шеєнко — 4, Подпалова, Борщенко, Скунзяк — по 2.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

До «акул пера» їм ще далеко, але «зуби» вони вже точать...

У Луганську другий рік поспіль проходив конкурс молодіжної журналістики. У ньому взяли участь 25 видань, 65 учасників.

Його підсумки показали, що непогано готують майбутніх «акул пера» у Сватівському районі та у Красному Лучі, чимало талантів є й у Сєвєродонецьку. Кращим молодіжним виданням визнано газету Луганського інституту культури й мистецтва «Камертон». Цей колектив одержав подарунки й від «Голосу України». Організували конкурс управління у справах сім'ї, молоді та спорту ОДА й Луганський обласний Центр підтримки ініціатив і соціальних досліджень.

Алла АНТІПОВА.

На знімку: редактор Гнат Меренков (крайній праворуч) і його команда.

Фото автора.

Потреба в сильній громаді зростає щодня

Як утримати соціально–економічну стабільність у краї під час гострої фінансової кризи? Яка роль у цьому процесі органів народовладдя? Чи потрібні зміни до Конституції стосовно повноважень, завдань, зміни статусу органів місцевого самоврядування? Про ці та про багато інших нагальних питань ішла мова з головою Черкаської обласної ради, заслуженим економістом України **Володимиром ГРЕСЕМ.**

Ситуація складна, але не драматична

— Володимире Анатолійовичу, післязавтра професійне свято — День місцевого самоврядування, всім працівникам системи народовладдя його доводиться зустрічати у стані підвищеної «бойової готовності», чи не так?

— Безперечно, серйозні фінансово-економічні труднощі, які принесла з собою криза, змушують не святкувати, а працювати у прискореному ритмі, приймати невідкладні рішення, вживати неординарних заходів. Іншого виходу немає: вже в жовтні в області дещо знизилися темпи соціально-економічного розвитку, поповзла вгору крива із зростання заборгованості з оплати праці, збільшилась кількість безробітних та відправлених у відпустки за власний рахунок працівників. Не визначена ситуація в аграрному комплексі. Попри те, що Черкащина виростила рекордний урожай хліба — близько трьох мільйонів тонн, — падіння цін на зернові, відсутність внутрішніх та зовнішніх ринків збуту ставлять на коліна сільгосптоваровиробників. Комори СТОВів аж тріщать від збіжжя, однак продати бодай половину вирощеного селяни не в змозі. Від цього страждають не лише працівники аграрних підприємств, а й уся соціальна інфраструктура сільського населеного пункту. Адже найбільші внески до бюджетного «гаманця» того чи іншого органу місцевого самоврядування роблять саме сільгосптовариства, агрофірми, фермерські господарства. Тож ситуація нині складна. Утім, не настільки драматична, як подеколи подають її ЗМІ.

— Як із неї виходять органи місцевого самоврядування?

— Щойно я провів «мозкову атаку» з керівниками фракцій обласної ради та начальниками фіскальних управлінь облдержадміністрації стосовно мінімізації наслідків кризи. Ми проаналізували нинішній стан справ, домовилися про жорсткий контроль щодо витрачання бюджетних коштів, пошуку нових джерел наповнення казни. Зокрема, ще не повністю вичерпали свої можливості податківці: не ліквідовано тіньовий бізнес, зарплату «в конвертах». Загалом ми готуємо цілий пакет невідкладних антикризових заходів, які спочатку розгляне колегія облдержадміністрації, а потім його ухвалюватиме сесія облради. Утім, уже тепер, не чекаючи вказівок згори, на місцях намагаються самотужки пом'якшити удари кризового «молота». Так, наприклад, в Умані, де дефіцит бюджету становить декілька мільйонів гривень, працівники міськвиконкому на чолі з мером міста Юрієм Бодровим до кінця року по черзі братимуть по двотижневій неоплачуваній відпустці, щоб хоч якось заощадити бюджетні кошти. В апараті обласної ради, я особисто, також «затягнемо паски», щоб скоротити витрати. Те саме роблять працівники органів місцевого самоврядування в Золотоноші, Каневі, Смілі. Канівчани розраховують до кінця року відчутно поповнити міську скарбницю за рахунок продажу на аукціоні двох земельних ділянок.

— Це чи не найприбутковіша стаття наповнення казни. Однак не всі можуть скористатися нею. Бо досі не проведено інвентаризації землі й ніхто точно не скаже, Калитчин цей наділ чи когось іншого...

— Згоден, цю роботу потрібно провести і в масштабах всієї держави, і в нашій області. Бо є проблеми щодо відведення земельних ділянок поблизу заповідних місць, лісових масивів, уздовж берегової лінії Дніпра. Утім, сільські голови добре знають, кому належить земля. Інша річ, що не завжди вони добросовісно розпоряджаються правом передачі в оренду земель запасу, «забувають» брати вигідну для громади плату за користування ними. Випадки безгосподарності та службових зловживань не раз ставали предметом розгляду контролюючих і правоохоронних органів.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Володимир ГРЕСЬ ***народився 1962 року в Тернопільській області. Закінчив економічний факультет Київського торговельно-економічного інституту. Служив в армії. Працював заступником головного бухгалтера Чорнобаївської райспоживспілки, директором Чорнобаївського об'єднання підприємств громадського харчування. Очолював ПП «Веста-Інтур», СП україно-польського ТОВ «Веста». Працював головою Чорнобаївської райдержадміністрації. З 2006 року — голова Черкаської обласної ради. Обраний керівником відділення Національного олімпійського комітету в Черкаській області. За характером урівноважений, доброзичливий, товариський. Уміє вислухати чужу думку. Надійний, обов'язковий, зібраний. Здібний організатор, добрий аналітик. Має багато друзів. Захоплюється спортом, туризмом, риболовлею. Одружений. Разом із дружиною виховує сина.***

— Зокрема, в області добре відомий випадок, коли можновладці, орендуючи землю в Канівському районі, не пускали через «свої» ділянки до річки навіть місцевих жителів.

— Обласна рада перевіряла законність надання в користування мисливських угідь, земельних ділянок регіонального ландшафтного парку «Трахтемирів». З цього приводу було створено депутатську тимчасову контрольну комісію, котра ретельно опрацювала всі надані їй документи й виїжджала до Канівського району, щоб на місці зустрітися з виборцями й оцінити ситуацію, що склалася. Втручання депутатів обласної ради в суперечку між сільськими жителями та орендарями дало позитивні результати. На сьогодні конфлікт вичерпано, користувачі ландшафтного парку дотримуються вимог чинного законодавства, дбають про примноження природних багатств.

Микола Томенко нас зрозумів

— Володимире Анатолійовичу, нині точиться багато розмов про те, як зробити територіальну громаду сильною і незалежною. Посилаються на польський досвід, наводять приклад прибалтійських держав. А як ви дивитеся на розвиток місцевого самоврядування?

— Порівнювати наші сільські, селищні чи міські ради з польськими структурами організації населення мені здається не коректно. Ми з нашими сусідами перебуваємо в різних «вагових категоріях». Якщо взяти середньостатистичну польську гміну (сільраду), то в ній працюють щонайменше 12—15 фахівців, котрі конкретно відповідають за якусь справу. Один — за стан доріг, другий — за житловий, комунальний сервіс, третій — за освіту, четвертий — за культуру і так далі. Депутати всіх рівнів отримують там за свою роботу з виборцями заробітну плату. Зі вступом Польщі до Європейського Союзу ця країна піднялася ще на один щабель. Ми ж повинні починати якщо не з нуля, то з «першого класу». У нас досі не врегульована сама система органів місцевого самоврядування та їх виконавчих комітетів. На рівні міста, села, селища виконкоми є. У районі, обласній «столиці» — немає. Інакше як абсурдом це не назвеш. Ось чому на недавній нараді, котру провів заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко, всі голови облрад висловилися за те, щоб цей недогляд, чи помилку, законодавця було усунуто. З утворенням виконавчого комітету обласної, районної рад зникне «чорна діра», через яку, бувало, вилітали в нікуди ухвалені депутатські рішення, важливі проекти.

— А чи не буде це новим роздуванням штатів? Нині всюди через кризу намагаються скоротити кількість працюючих.

— Абсолютно. У виконкомі обласної ради працюватиме оптимальна кількість фахівців, які вестимуть галузеві напрями. Натомість усі управління обласної державної адміністрації буде ліквідовано. Невеликий апарат ОДА матиме державні контролюючі функції. Все стане на свої місця.

— Та поки ці наміри здійсняться... Уже сьогодні Кабмін оголосив про істотне «урізання» апарату обласних рад. Яка ваша думка щодо цього?

— Щоб непродуманого кроку не сталося, ми, голови облрад, звернулися з проханням до Миколи Томенка допомогти Кабміну розібратися з цим питанням. Відрадно, що зустріли з боку Миколи Володимировича повне розуміння. Ймовірне скорочення управлінців обласної ради, погодився він із нашими аргументами, можливо, і зменшило б витрати на копійки, зате значно погіршило б якість підготовки засідань депутатських комісій, сесій, діяльності обласного «парламенту» загалом. До того ж, зійшлися на думці мої колеги, ніщо не заважає переглянути штати «штабів» облрад. Однак робитимемо ми це самі. Бо за чинним законодавством уряд справді має право коригувати видатки на штатний розпис облради, сам розпис — ні. На нараді в заступника Голови Верховної Ради України ми домовилися також про створення Ради регіонів — консультативно-дорадчого органу, котрий, гадаю, унеможливить прийняття однобоких, незважених рішень щодо місцевого самоврядування й розвитку областей загалом. Парламентські слухання незабаром зосередять свою увагу на невирішених питаннях народовладдя, на уточненні повноважень, завдань і статусу органів місцевого самоврядування з тим, щоб внести відповідні зміни до Конституції.

Переможемо — іншого не дано

— Щойно ви, Володимире Анатолійовичу, розповіли про взаємокорисну зустріч ваших колег з Миколою Томенком. Віце-спікер парламенту родом із Черкащини й надає чималу допомогу землякам. Що б ви хотіли особливо виділити у цій співпраці?

— Ми вдячні заступникові Голови Верховної Ради за постійну підтримку наших починань, за його енергію, ідеї, за молодече завзяття, якими він заряджає й нас. За його ініціативою ми налагодили тісну взаємодію з Українським фондом соціальних інвестицій щодо виконання спільного проекту уряду України та Світового банку «Фонд соціальних інвестицій». Цей проект підвищив ентузіазм наших сільських голів, пожвавив роботу територіальних громад. Адже за умовою Фонду 10 відсотків вартості реконструкцій соціально-культурних чи житлово-комунальних об'єктів мали зібрати жителі населеного пункту, а 90 — зарубіжні інвестори. Нам удалося здійснити в рамках міжнародної ініціативи 16 проектів. Відремонтовано або реконструйовано школи в містах Каневі та Чигирині, в селах Мартинівка, Галаганівка, Таганча, Суботів, Рацеве. Відремонтовано будинки культури, ФАПи, водогони в селах Сушки, Тіньки, Топилівка, Григорівка, Литвинець та в інших. Загальний обсяг інвестицій становить понад 9 мільйонів 580 тисяч гривень. Крім цих новацій, Микола Володимирович започаткував проведення на Черкащині щорічного Фестивалю зірок вітчизняного спорту. Юнацтву, дітям дуже сподобалося це дійство, адже, крім знайомства з «живими» чемпіонами і рекордсменами, юні спортсмени мають від своїх гостей майстер-класи і щире спілкування.

— Сьогодні багато хто переконує нас у тому, що уроки фізкультури для школярів непосильні. Батьки правдами і неправдами звільняють дітей від будь яких фізичних навантажень...

— Вважаю це неправильним. Хоч проблема дитячого здоров'я існує. Адже умовно здоровими лікарі визнають лише 15—20 відсотків школярів. На жаль, Черкащина єдина в Україні область де досі немає обласної дитячої лікарні. Розпочате майже 20 років тому будівництво цього медичного закладу тривалий час було заморожено. У 2005 році ми відновили спорудження лікарні. Крім державного фінансування, спрямовували на цей об'єкт і кошти з обласного бюджету. Однак цього року держава не виділила на будову жодної гривні, й роботи там знову зупинено. Великі проблеми виникли також із медичними кадрами для районних лікарень, не кажучи вже про селищні чи сільські. Випускники медуніверситетів неохоче їдуть у сільську місцевість. Тому в районах половина лікарів пенсійного віку, й ситуація з кожним роком погіршується.

— То що ж робити?

— Депутати обласної ради, лікарі за фахом, досвідчені керівники галузі Валерій Черняк, Наталія Атамась, Віктор Парамонов, Василь Гридюшкін, Юрій Пономаренко на основі свого великого досвіду переконали депутатський корпус обласної ради в тому, що головне нині — зміцнити матеріальну базу, модернізувати обладнання у спеціалізованих медичних закладах. Щоб хворі з будь-якого куточка області могли отримати високопрофесійну допомогу. Торік обсяги видатків на охорону здоров'я становили понад півмільярда гривень, або майже на 29 відсотків більше рівня 2006 року. У 2008-му бюджетні призначення галузі перевищили 669 мільйонів, або на 25 відсотків більше, ніж торік. Ми підтримали районні лікарні, завершили реконструкцію обласного кардіологічного центру, придбали ангіографічний комплекс, іншу новітню апаратуру. Тепер найскладніші операції на серці, на судинах здійснюють на місці, а не в столиці, як раніше. Одночасно активно розвиваємо сімейну медицину. Сьогодні 121 лікувально-профілактичний заклад області перейшов на надання медичної допомоги населенню на засадах сімейної медицини. Сподіваємося, що з оновленням лікарень та обладнання, з поліпшенням житлових умов і в сільську місцевість прийдуть молоді й перспективні медпрацівники.

— Володимире Анатолійовичу, незабаром почне відлік новий рік і Черкащина відзначатиме «дві п'ятірки» — 55-ту річницю утворення області. З яким настроєм йдете до цієї дати?

— З оптимістичним, незважаючи на кризу, труднощі, перешкоди. Бо немає в абсолютнічого тільки поганого. Гадаю, криза для всіх нас, як холодний душ — той, що бадьорить, додає нових сил, змушує боротися. Щоб не розслаблялися, не «кисли». Ось я дивлюся фестивальні концерти, присвячені 195-літтю від дня народження Тараса Шевченка і 55-ій річниці утворення області, які проходять у нас на Черкащині, і душа радіє. Бачили б ви, з яким піднесенням, завзяттям виходять на сцену народні фольклорні колективи, молодіжні, дитячі ансамблі! Від них, як з чистої криниці, набираєшся сили волі і духу. Я впевнений: всі перепони і «підніжки» кризи ми здолаємо і переможемо. Наб'ємо гулі, але й здобудемо новий, свій, а тому неоціненний, досвід. Іншого просто не дано.

Бесіду вела
Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Уже тепер, не чекаючи вказівок згори, на місцях намагаються самотужки пом'якшити удари кризового «молота»

— Сьогодні треба повертатися до ідеї створення кущових МТС, які охоплювали б кілька районів. І, звичайно, необхідна державна програма відродження сільгоспмашинобудування, виділення сільгосппідприємствам пільгових кредитів на придбання техніки, — вважає голова постійної комісії Одеської обласної ради з питань АПК Олександр КАШТАНОВ

РЕАЛІЇ

Роботу й підтримку пропонують людям з особливими потребами

Вже вп'яте на Львівщині відбувся ярмарок вакансій для осіб з обмеженою працездатністю. Його гасло: людям з особливими потребами — реальну підтримку, незважаючи на економічні складності.

В рамках заходу відбувся «круглий стіл» за участі представників влади та громадськості, проводилися індивідуальні консультації з профдіагностики та консультації психолога, і, звичайно, було озвучено пропозиції працедавців. Хоча не так уже й багато, всього 44 підприємства взяли участь у ярмарку, запропонувавши людям із обмеженими можливостями роботу за 28 спеціальностями, а це трохи більш як 100 вакансій. Та треба було бачити, як майже урочисто прямували до Будинку праці — львівського міського центру зайнятості, люди. Чимало з них уперше ризикнули припустити для себе думку отримати не лише пенсію, а й зарплату, стати корисними суспільству. Адже слово «робота» для інвалідів означає значно більше, ніж для здорових людей.

Якщо минулого року 287 інвалідів Львівщини знайшли роботу, то цього року вже 385, і 292 зареєструвалися у службі зайнятості як потенційні працівники. Цікаво, що 36 осіб отримали допомогу з безробіття одноразово — для започаткування підприємницької діяльності, чимало відвідує курси професійного навчання, інформаційні семінари, тренінги. На жаль, поки що не йдеться про роботу для спінальників, тому людей на візочках було в Будинку праці мало, однак сподіваємося, що практика надомної роботи, яка років 20 тому була досить поширеною, повернеться, й інваліди першої групи, які мають і здорові руки, і кмітливі голови, а головне — колосальне бажання працювати, не залишаться на узбіччі життя. Наразі ж у планах львівського обласного центру зайнятості — забезпечити людям з особливими потребами правову консультацію щодо умов працевлаштування та програм соціальної реабілітації, формування централізованого банку даних осіб з інвалідністю, який включатиме дані індивідуальних програм реабілітації інвалідів, їх освітній і професійний рівень, потребу в навчанні.

А на запитання, чи не буде найближчим часом, в умовах економічної скрути, усе це без потреби й чи не опиняться першими на вулиці (звільнені-скорочені) саме інваліди, директор обласного центру зайнятості Михайло Хміль відповів так:

— Підприємства не відчують у разі звільнення інвалідів особливої економічної користі порівняно зі штрафними санкціями, які накладатимуться. Адже є певні квоти для інвалідів. І це — по-перше. По-друге, я сподіваюсь на людську порядність керівників підприємств, адже не хочеться думати, що криза найбільше відіб'ється саме на найменш захищених верствах населення. Принаймні, так би не маю бути.

Ірина ЄГОРОВА.

Чому кульга «залізний кінь»?

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Реалії сьогодення свідчать: Одеська область, що лідирує в Україні за кількістю фермерських господарств (у регіоні таких налічується понад 7 тисяч), з кожним роком стає дедалі безпомічнішою в технічному плані.

Одеса

Але ж 80 років тому, у листопаді 1928 року, на базі тракторних колон радгоспу імені Т. Шевченка рішенням Раднаркому СРСР було створено першу в країні машинно-тракторну станцію, якій присвоїли ім'я Тараса Григоровича Шевченка. Створення потужного машинно-тракторного «ударного резерву» дало змогу в кілька разів підвищити темпи обробки землі — сівби, підгодівлі культур, збирання врожаю. Тільки за два роки в Березовському районі, де й було створено першу МТС, зорали 64 тисячі гектарів. Результат на ті часи просто фантастичний. Двома орденами — Трудового Червоного Прапора й Леніна — була відзначена праця одеських механізаторів, які створили МТС.

Нинішній 80-літній ювілей МТС відзначати ніхто не збирався, немов і не було її. Зникла сама машинно-тракторна станція, бур'яни панують на руїнах майстерень. Залишилися люди, які відпахали у полі по чотири з гаком десятки років.

Навіть пам'ятника (трактор ЮМЗ-6, зведений на п'єдестал 1978 року) й сліду немає. З ним пов'язана сумна історія — десять років тому трактор за рішенням територіальної громади зняли з п'єдесталу й вручили одному з механізаторів у рахунок компенсації за невиплату заробітної плати. А що лишалося робити? Дитина механізатора потрапила в аварію, і були потрібні величезні гроші на операції.

МТС імені Тараса Шевченка запекло боролася за життя: ремонтники навчилися виготовляти голки для одноразових шприців, налагодили виробництво електродів для зварювання...

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

- ***1990 року на полях області працювало 28348 тракторів і 5868 комбайнів.***
- ***2006 року тракторів налічувалося 12863 і 2717 комбайнів.***

За словами начальника головного управління АПК Одеської облдержадміністрації Анатолія Новаковсього, середній розмір землі у власності або оренді фермерського господарства становить 34 гектари.

— В аграрному секторі все підпорядковано й налаштовано на великотоварне високоефективне сільгоспвиробництво, — розповідає Анатолій Новаковський. — Сьогодні вигідно обробляти землю комбінованими широкозахватними агрегатами, які не застосуєш на ділянках, скажімо, в 5 гектарів. І тут необхідно мати «механізований кулак» у вигляді різних механізованих загонів або колон, які зможуть обробити поля в найкоротший термін.

Тобто, по суті, йдеться про відродження МТС. Чи можуть вони відродитися сьогодні, у XXI столітті? Відповідь одна — ні, не зможуть. І ось чому.

Заступник начальника Головного управління АПК області Степан Возненко розповів, що понад 90 відсотків сільськогосподарського машинно-тракторного парку області морально й фізично застаріли. 80 відсотків комбайнів відпрацювали по 25 років. 10 мільярдів гривень потрібно на повне відновлення сільськогосподарської техніки в Одеській області.

Щорічно область докуповує в середньому по 200 комбайнів і 400 тракторів. Але це — крапля в морі. Такі темпи можуть привести до того, що «залізного коня» на полях замінять конячки й плуги.

І найголовніше — Одеська область стрімко втрачає підприємства, що спеціалізуються на випуску сільськогосподарської техніки. Практично за безцінь було продано завод «Одесасільмаш», що понад 100 років забезпечував регіон плугами, навісним устаткуванням для тракторів. Припинено випуск причепів і причіпних візків. Все це доводиться купувати в далекому й близькому зарубіжжі.

Припиняють роботу через недостачу замовлень заводи з ремонту сільгосптехніки, яку доводиться ремонтувати тепер в інших областях.

КОМПЕТЕНТНА ДУМКА

— Те, що нині відбувається в нашому аграрному секторі економіки, інакше, ніж знищенням, яке завершиться повним зникненням селян, і назвати не можна, — вважає Сергій Гриневецький, перший заступник голови Комітету Верховної Ради з оборони й національної безпеки. — Кажуть, що нове — це добре забуте старе. Мудрість керівника в тому й полягає, щоб згадати це старе й змусити його працювати на сьогодення. МТС сьогодні могли б успішно працювати. Приміром, щороку Одеська область, як і інші регіони, залучає до збирання врожаю сотні комбайнів з інших регіонів. А могла б обійтися й своєю технікою, сконцентрованою в організаціях, схожих за виконанням завдань із МТС.

Але знову повернімося до МТС імені Тараса Шевченка. Голова селища Шевченкове Василь Ротар на численні прохання односільчан організував у селі механізований прокатний пункт. Трактори й комбайни цього пункту використовуватимуться для надання допомоги селянам в обробці землі. І першими заявку на використання техніки подали місцеві фермери.

МТС відроджується? Й, можливо, «залізний кінь» перестане кульгати?

Для того, щоб аграрії змогли нарешті купувати сучасні трактори й комбайни та іншу техніку, необхідно, на мій погляд, створити дієвий економічний механізм, що поєднуватиме державне регулювання й саморегулювання, проведення збалансованої цінової й фінансово-кредитної політики. Селян необхідно забезпечувати пільговими кредитами, а не здирати з них процентну шкуру.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

* ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА

З'їзд «корупціонерів» скликають

Половина підозрюваних у корупції в регіоні — це сільські голови

Проведення зібрання з такою гучною назвою — з'їзд «корупціонерів» — ініціював депутат Вінницької облради, начальник управління роботи з правоохоронними органами облдержадміністрації полковник міліції Юрій Мельник. Він, колишній заступник начальника УМВС області, стверджує, що правоохоронці шукають факти корупції не там, де треба.

— Приїхав до мене сільський голова, — каже Юрій Мельник. — Ця людина має беззаперечний авторитет у громади. Але його звинуватили у корупційних діяннях. За це сплатив 900 гривень штрафу. Половину зарплати відірвав від сім'ї. А в нього троє дітей. Дружина працює дояркою. Та не про це приїхав розповісти сільський голова. Каже, якщо його прізвище надрукують у газеті, то люди буде соромно вийти. Його звинуватили у виділенні землі за межами населеного пункту. Хоча це не компетенція сільського голови. З його слів, міліціонери попросили підписати протокол, бо їм, мовляв, треба для звітності. Ніхто ж не хоче конфліктувати з правоохоронцями. От і підписав на свою голову. Тепер звернувся до суду, щоб відстояти свою правоту. Загалом уже реабілітовано 20 звинувачених керівників сільрад. Ще 15 позовних заяв перебувають на розгляді у судах. Саме таких «корупціонерів» скликають на з'їзд. Крім виправданих, запро-

Не так повінь, як несправедливість гнітить людей у постраждалих районах

СЛІДАМИ СТИХІЇ

На Тернопільщині від липневої повені постраждали чотири райони, з них найбільше — Монастириський. У ньому великого лиха зазнали село Устя–Зелене й селище Коропець.

До Устя-Зеленого, яке лежить у долині Дністра, з райцентру прокладено нову асфальтову дорогу. Якою вона була досі, можна бачити в селі Криничках: вибоїна на вибоїні. Райавтодори, яких кілька працювало на відновленні дороги після повені, не зістикувалися, і лишився шмат не оновлений. У самому селі також відновлюють вулиці. Щоправда, не всі, а лише центральні.

З керуючим справами Монастириської районної ради Михайлом Теодоровичем Вансичем ми приїхали того дня, коли в Устя привезли картоплю. В черзі стояли переважно старенькі жінки, домовлялися між собою, як ту картоплю завезти. Вісімдесятирічна Марія Хованець розповідає, що її хату повінь помилувала, тільки підлогу вкрила, а город весь пішов під воду. Виділили їй трохи пшениці, борошна, а тепер ось картоплю дають — по 38 кілограмів на особу. А ще ж посадити треба. Поховала чоловіка, доньку, сама перенесла кілька операцій. Син — у Росії, кличе маму до себе, але Марія Михайлівна не збирається покидати рідний дім, доживатиме віку тут. Ось і вчителька-пенсіонерка Павлина Афтанас із дому нікуди. Хата її взагалі ремонту не підлягала — вода підмила стіни, і невідомо, як вона взагалі трималася. А скільки книг, що їх збирало подружжя педагогів, пропало. Ще донедавна старенька жінка спала на долівці. Отриману компенсацію вклали у ремонт хати. «Підмурували стіни, відремонтували одну кімнату, — розповідає донька Жанна, котра разом із чоловіком приїхала з протилежного кінця області, — у ній мама зимуватиме. Скільки не просили їхати до нас — не погоджується». Що й казати, старі дерева не пересаджують.

ПРЯМА МОВА

— Коли б нам лікарню відкрили, — бідкаються Романна Вікторівна Бородайко та Марія Павлівна Федик. — Як настануть холоди, можна кілька місяців там перебути.

Про лікарню — мова окрема. Не таємниця, що сільські лікарні виконують не тільки лікувальні функції, а й соціальні. Лікарня в Усті-Зеленому обслуговує мешканців дев'яти сіл. Нині працюють лише поліклінічне відділення та швидка допомога. Стаціонар ремонтують, хворих перевели в інші лікувальні заклади. Навколо лікарні закрутився справжній детектив. Частину виділених державою коштів для відновлювальних робіт місцева влада вирішила використати для її ремонту: протікав дах, погнили вікна, напівпідвальне приміщення затопило. Про це було домовлено з Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко, коли вона побувала тут. Відповідне рішення прийняла і сесія районної ради. І ось коли ремонт був у розпалі, прокуратура району порушила кримінальну справу за фактом використання державних коштів не за призначенням. Мовляв, лікарня не була підтоплена. Доки тривала тяганина, ремонтні роботи на місяць припинили. Жодних зловживань не виявили, справу закрили, але час втрачено. У ці холодні дні важко надолужити те, що можна було зробити за тепла.

А ось школа і дитячий садок майже готові прийняти дітей. На відкриття дитячого садочка навіть мав приїхати Президент України. Електричне опалення, яке було увімкнули, щоб прогріти капітально відремонтоване приміщення, після того, як високий гість не прибув, відключили. Стіни одразу взялися мокрими плямами, які проступали крізь євроремонт. Їх треба ще сушити й сушити, перш ніж завести сюди малечу (садочок розрахований на 25 дітей). Та й обіцяних коштів на інвентар садочок не отримав. Коли ж ми відмовимось від показухи?!

«Ваша хата — ваші проблеми»

Надія Васильївна Герула живе біля самісінької дамби. Вода, що хлинула через неї, зруйнувала літню кухню, забрала всі запаси продуктів. Цегляна хата встояла, але стіни й фундамент взялися тріщинами, підлога перекосилася, від сирості важко дихати. Настануть морози, тріщини ще збільшаться. Сім'я Герул складається з шістьох чоловік. Невдовзі тут чекають поповнення. Не уявляю, як везти сюди маля. З 20 соток городу залишився клаптик, решту забрали під дамбу. З чималого саду виділили три яблуні, жодної компенсації ні за дерева, ні за город родина не отримала. Віднесли родину до третьої категорії постраждалих, а хіба за п'ять тисяч гривень щось збудуєш чи відремонтуєш? Обіцяли будівельні матеріали — не дали. Які тільки пороги не оббивала Надія Васильївна... Комісії ніби й визнають, що несправедливо вчинили з нею при визначенні категорії, але ніхто нічого не змінює. А в районному штабі з ліквідації наслідків стихії сказали: «Ваша хата — ваші проблеми».

ВАРТЕ УВАГИ

Людей, котрі постраждали, гнітить не стільки сам факт стихії (до великої води вони звикли), скільки несправедливість при визначенні категорій. Першу часто отримували ті, хто не жив у хатах. Дехто спішно оформляв право власності. Це здебільшого люди міські, які нині живуть в Івано-Франківську чи Тернополі, а сюди приїжджали на літо чи зовсім не приїжджали. Вони найняли адвокатів і отримали компенсацію за першою категорією.

Питання вивчається

У селищі Коропець також легко визначити, де була велика вода. Будинки мов підперезані стрічкою — чітка ознака місця підтоплення. Вікна, двері, хоч надворі холодно, навстіж — так сушать приміщення. На подвір'ях — меблі, які годяться хіба що на дрова. Цегляні будинки встояли, але зимувати в такій сирості — означає нажити низку болячок. Усе літо мешканці цих вулиць у постійному страху: води Дністра і його притоки Коропця не раз завдавали їм шкоди. Звісно, із зони ризику треба вибиратися, але як? За ті кошти, що отримали люди як потерпілі другої категорії (це 50-80 тисяч гривень), нового житла не купиш і не збудуєш. Ось і атакують вони Кабмін, секретаріат Президента, народних депутатів із проханням віднести їх до першої категорії, а місце, де живуть, визнати зоною ризику підтоплення. Таких садиб набирається до сорока. Відповіді отримують однотипні: «Питання вивчається».

Павлина Афтанас зимуватиме в своїй хаті.

Бюджетні кошти — повз районний бюджет

Голова Монастириської районної ради Володимир Данилюк також вважає, що хоч держава виділила чималі кошти для ліквідації наслідків стихії, але розподілялися вони не завжди справедливо. Ті, хто тримав батьківську хату як дачу й часто навіть шкодував грошей, щоб її розвалити, отримали кошти за першою категорією. На думку Володимира Петровича, державі передусім слід подбати про тих, для кого підтоплений будинок є основним житлом, бо піти їм нікуди. Усім іншим збитки мали б компенсувати страхові компанії. Не готове до стихій такого масштабу МНС. Рятувальники працювали самовіддано, однак матеріальне забезпечення служби залишає бажати кращого. Рибальські човни хіба можуть бути засобом порятунку людей, коли вода зносить усе на своєму шляху?

Турбує голову й те, що чимало коштів, виділених для відновлення комунальних доріг, транзитом пролетіли мимо і так бідного (80 мільйонів гривень) бюджету району. На ремонті шляхів державного значення добре зарекомендувала себе служба автомобільних доріг області. До речі, велику частину робіт місцеві шляховики виконали за рахунок власних обігових коштів, які їм досі держава не повернула. Якби вони ремонтували й комунальні дороги, то до місцевого бюджету у вигляді податків можна було б додатково залучити приблизно три мільйони гривень, зміцнити технічну базу райавтодору. Однак підрядчиків знайшли аж у столиці.

Нещодавно у Монастириській відбулося виїзне засідання колегії облдержадміністрації з питань подолання наслідків стихії. На думку голови облдержадміністрації Юрія Чижмаря, Тернопільщина в основному впоралася з обсягом запланованих робіт. Не було зафіксовано випадків інфекційних захворювань ні серед людей, ні серед тварин, фактів мародерства, спекуляцій. Особливо пишається місцева влада тим, що в області не виявлено фактів розкрадання коштів. Але їх, як завжди, не вистачає. Згідно з уточненим графіком відновлення об'єктів, потрібно ще понад сто мільйонів гривень. Не всі виділені на цей рік кошти вдасться освоїти, тому облдержадміністрація проситиме включити їх до державного бюджету наступного року.

ПІДСУМОК

Однак усі ці заходи — лише половина справи. Щоб убезпечити в майбутньому людей від природних катаклізмів, потрібно переселити їх із небезпечних місць. Але програма з визначення зон постійного підтоплення дуже дорога. Лише у Монастириському районі для її втілення потрібні сотні мільйонів гривень. В умовах нинішньої економічної кризи і політичної нестабільності її реалізація, найімовірніше, відкладеться на невизначений період. Люди залишаються наодинці із своїми проблемами...

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Фото автора.

ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА * ГОСТРА ТЕМА *

на Поділлі

та секретарі сільрад

шують усіх, кого правоохоронці звинуватили у корупційних діяннях. «Ми хочемо пробудити свідомість кожного держслужбовця, керівника, який може несправедливо потрапити у жорна Феміди, навчити їх захищати себе, відстоювати свої права. Бо поки що корупцію шукають не там, де вона є насправді, — каже Юрій Мельник. — В області затримано тільки одного сільського голову під час отримання хабара. Хоча найбільше справ порушують саме проти такої категорії державних чиновників. Але не завжди роблять це обгрунтовано, тому після апеляції вони розвалюються, як карткові будиночки».

На це зібрання запросять також представників силових структур, які безпосередньо займаються питаннями виявлення корупції. Поки що ті дорікають головному «корупціонеру» за те, що підмочує репутацію своїх колишніх колег. Ініціатор з'їзду вже давно розпочав підготовчу роботу з його проведення. З цією метою підготував серію телепередач на місцевих каналах за участю тих, кого незаконно звинувачували в корупційних діяннях. Пропагував у ЗМІ проект під назвою «Сприяння активній участі у протидії корупції «Гідна Україна». Після анкетування у школах одна з учениць дала всім дуже хорошу пораду: «Не давайте нікому хабара. Тоді не буде кого звинувачувати у корупції».

— Якщо людина не винна, вона не повинна потерпати матеріально і зазнавати ганьби, — наголошує головний «корупціонер» Вінниччини Юрій Мельник. — Будемо пропонувати запровадження офіційних вибачень перед тими, кого безпідставно звинувачували в корупційних діях. Через засоби інформації, так само, як і поширювалося звинувачення.

ДОВІДКА

153 постанови про визнання корупційних дій прийнято з початку року місцевими судами на Вінниччині. З них 76 проти голів сільських громад та секретарів сільрад. 20 постанов скасовано судами вищої інстанції. Виправдано сімох з десяти заступників голів райдержадміністрацій, звинувачуваних у корупції. Найчастіше корупціонерами на Вінниччині визнають сільських голів та секретарів сільрад, найвища посада звинуваченого держслужбовця — заступник голови райдержадміністрації.

Закон про державну службу передбачає звільнення з посад державних службовців, звинувачення у корупції на адресу яких підтверджено у суді. Звернення одного з таких підозрюваних наштовхнуло на думку депутата Юрія Мельника привселюдно обговорити давно наболілу проблему.

— Ми обов'язково проведемо свій з'їзд у грудні нинішнього року, — уточнює співрозмовник. — Нехай дехто скептично ставиться до цього задуму, але ніхто не стане заперечувати, що без залучення громадськості міліціонерам не впоратися з цим «бур'яном» у нашому суспільстві. Він пустив дуже глибоке коріння. Я це недавно відчув на собі. Коли проходив дозвільну систему, майже у кожному кабінеті мовчки натякали, що мені роблять послугу, значить, я повинен віддячити за це. Якщо так ставляться до полковника міліції, депутата облради, то можна тільки уявити, як поводяться чиновники з тими, кого називають пересічними громадянами.

Віктор СКРИПНИК.

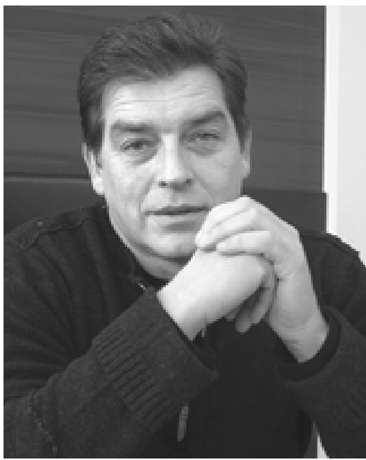
На знімку: депутат Вінницької облради Юрій Мельник пояснює журналістам мету з'їзду «корупціонерів».

Фото автора.

Кому заважають успішний менеджер

За чимало років роботи власним кореспондентом «Голосу України» в Харківській області мені доводилося не раз бувати із службового обов'язку в керівника найбільшого в Харкові та й, мабуть, в Україні енергомашинобудівного заводу. Різні були люди в різні роки біля керма цього підприємства. Одні просто дуже багато працювали. Інші будували грандіозні плани, але мало що робили. Але ніколи в цьому просторому кабінеті розмова з директором не починалася так:

— Можна, я спочатку закурю?

Віталій Чередник.

— Кажуть, ви занадто багато курите останнім часом?

— Так, доводиться... От і кардіолог якийсь апарат повісив на мене, так з ним і ходжу цілий день.

— Директором заводу ви стали рівно три роки тому. Тоді теж час був нелегкий?

— Мене представляв заступник голови облдержадміністрації В. М. Бабаєв. Повний зал людей — і всі «проти»! Вважали, що привели людину, котра точно тепер «завалить» це підприємство. Пам'ятаю, сказав людям тільки одне: «У мене інше завдання: повернути нормальне ім'я заводу «Електроважмаш» на ринок енергетики, зробити техпереозброєння, вивести завод на міжнародний ринок, підняти соціальну програму». Ніхто не повірив. Старі робітники опустили очі. Інженерно-технічні — не приховували сумної посмішки. Але я говорив щиро. І ми поставлене завдання майже вирішили.

Щоправда, коли три роки тому вперше йшов по цехах — було страшно. Порожні корпуси, обігрів — багаттями, абияк виконували один-єдиний індійський контракт. Навколо генератора — лише два чоловіки. Запитав в інженера: «Де робітники? «А навіщо вони потрібні, — була відповідь. — І ці впораються». Знаєте, для людини, яка звикла до заводського ритму, до гуркоту устаткування, ця мертва тиша, що порушується тільки зляканими голубами, була гнітючою.

— Зараз голубів немає?

— Та вони просто не витримують того гуркоту, шуму, диму, що тепер стоїть у цехах. Коли на машинобудівному підприємстві ви заходите в цех і спокійно розмовляєте з начальником цеху — це не завод, це навіть не майстерня. Зараз пройдіть по цехах. Подивіться, як вони працюють. Крани бігають, усе в русі, усе ріжеться, вариться, обробляється, кожен верстат працює, на кожному верстаті стоїть деталь. Але три роки тому завод площею 60 гектарів землі та 43 гектари виробничих площ випускав лише на 50 мільйонів гривень товарної продукції на рік. А 2,8 тисячі осіб одержували на місяць від 350 до 380 гривень. Хіба все це можна було назвати підприємством?

На наступний рік набрано замовлень на мільярд гривень

— А сьогодні?

— Показник нинішнього року — не менше 750 мільйонів товарного випуску, 5,5 тисячі працюючих із зарплатою у висококваліфікованих робітників у еквіваленті до десяти тисяч гривень на місяць.

— Тобто, необов'язково їхати в пошуках заробітку на таке само підприємство десь у Західній Європі?

— Навіщо? Хочете заробляти гроші — приходьте на «Електроважмаш». На наступний рік набрано замовлень на мільярд гривень. А якщо наша команда працюватиме й далі — то через два роки буде два з половиною мільярди. Ми ж таке техпереозброєння нині робимо!

— Кажуть, три роки тому ви почали з того, що поїхали самі шукати контракти, відновлювати традиційні ринки.

— Адже я довгий час, років двадцять, пропрацював на «Турбоатомі». З них майже п'ять — був заступником генерального директора із зовнішньоекономічних зв'язків, до того — начальником управління зовнішньоекономічних зв'язків, ще раніше — начальником відділу замовлень. Я знав ринки завдяки «Турбоатому», напевно, набув у енергетичному співтоваристві непогане ім'я, знав добре своїх компаньйонів. Пам'ятаю, тільки почав директорувати, скрізь завал, нарада за нарадою, а тут дзвінок — президент компанії «Дніпрогідроенерго» Семен Поташник. Каже: «Включи гучномовний зв'язок, хочу кілька слів людям сказати. Я насторожився, бо замовлення не виконувалися. А він: «Оце прийшов до вас Чередник, я йому вірю, не проводитиму торги ні з «Сіменс», ні з кимсь іншим, і 44 машини вам віддаю». Чи проста справа, одержати таке замовлення?

Біля керма молодь, яка не знає втоми

— А тяжка це справа — ставати на ноги?

— Не знаю... Якогось особливого плану підйому підприємства не було. Я просто знав, що треба робити сьогодні, завтра. Підбирав команду, не звільняв нікого, ті, хто не витримав напруги, пішли самі з керівництва. Поставив молодь, яка не знає утоми. Щоправда, накликав тим самим на себе чимало біди з контролюючих органів. Бо серед інших молодих людей маркетингом на заводі займається мій зять, а дочка працює перекладачем. Законом це не заборонено, але питання в органах чомусь виникли. Але мені був потрібен відповідальний, зі знанням кількох мов перекладач і надійний, відданий керівник маркетингової служби, котрий вникає в усі нюанси, що відбуваються на переговорах, і грає на них тільки в інтересах заводу. В такому само постійному русі перебуває вся адміністрація заводу. От і дружина моя каже: «Слухайте, це колись скінчиться?!» На що я їй завжди відповідаю заспокійливо: «У нас така радість, з нами живе внучка...»

— У нас, як і раніше, не терплять сімейщини?

— Не терплять і припиняють. Спочатку і на заводі злословили, але потім побачили, що люди добре працюють, з відряджень не вилазять, зростає портфель замовлень — і ці розмови відпали самі собою. От якщо батько сину передає кувалду — це добре, а якщо управлінський досвід — то це вже погано. Тому я стільки витримав кадрових перевірок, але не підкорився цьому диктату свавілля перевіряльників. Зате на сьогодні є хороше завантаження підприємства.

— Важко сьогодні відвойовувати місце під сонцем?

— Майже неможливо. Усі місця зайняті. «Сіменс», «Альстом», «Силові машини» — от три компанії, що швиденько заволоділи ринками збуту «Електроважмашу», тільки-но його позиції було втрачено. Але сьогодні ми дещо вже повернули. Ми «відібрали» майже цілком у «Силових машин» ринок з тягового обладнання на залізничному транспорті Російської Федерації. Уявляєте — 90% на російських теренах? Це й генератори, це двигуни, це системи керування апаратурою. Усе це тепер там наше, харківське. Україна їх постачатиме, комплектуватиме запчастинами, ремонтуватиме довго й довго. І нікуди вони від нас не дінуться. Правда, от нещодавно президент «РЖД» телефонував, запитує, чого, мовляв, план зриваєте. Але скажіть, що мені відповідати? Що в нас отут політики «деребанять» заводи? Що я не можу нормально керувати заводом, бо мене тут то звільняють, то поновлюють. Сказав лише, щоб не переживали, що надолужимо упущене. Тепер от починаю робочий день о п'ятій ранку, а закінчую о дев'ятій вечора.

У мене планова економіка, як за СРСР. Я іншої не визнаю

— Напевно, знаєте якісь директорські секрети?

— Та які там секрети. Чортів даю, якщо промахуються, та так, що всім непереливки! У мене, чесно, планове ведення господарства, як за Радянського Союзу. Я іншого не визнаю. Якщо цього року зробили продукції на 750 мільйонів, то завтра має бути не менше мільярда. І він буде! У цьому кабінеті таких слів, як «не знаю», «не хочу», «не можу», не кажуть. Інакше — одразу вимітаються.

— Ви почали модернізацію виробництва. Що дасть технічне переозброєння?

— У грудні повинні одержати новий італійський обробний центр. У СНД такий буде єдиний. Італійці його роблять рік. Але ми за нього вже розрахувалися. Таки дорога штука. Але він від початку і до кінця оброблятиме нам остови для двигунів. А це збільшення обсягу виробництва на 20%. І таких прикладів можна навести ще чимало.

— Кажуть, на заводі існує програма із залучення молодих кадрів.

— Коли на завод приходить навіть учень, ми йому одразу платимо гарну зарплату. Аби його затримати. Зараз дав команду починати юристам проробляти питання з оренди житла. Платитиму за це житло, щоб утримати верстатників з їхніми родинами тут, у Харкові, щоб вони залишилися і працювали на цьому заводі. Дешевше оплачувати житло, ніж шукати досвідченого робітника. Адже дорожнеча життя у великих містах відганяє талановиту молодь у провінцію. Але в планах для основних фахівців, для молоді, для молодих родин — контрактна система, щоб дати їм квартири з євроремонтом, меблі, машини, щоб вони нормально жили, відпочивали, а потім із задоволенням йшли працювати на свій завод. Я своїх юристів ганяв-ганяв, а вони кажуть: хоч убий, але не доросло наше законодавство до такого способу розв'язання проблем. Але ми все ж вирішимо це завдання: думаю, через рік почнемо будувати житловий будинок. Обов'язково! Для конструкторів, технологів, верстатників.

На закритому конкурсі комісія підняла руки — і все, ви програли!

— Поясніть, наскільки можете, чому людину, яка робить такі успіхи в наш час, намагаються звільнити, усунути від справ?

— Не можу цього пояснити! Я говорив міністру: скажіть мені хоча б спасибі за те, що підняв державне підприємство, дайте якусь премію, хоч — відпустку, та тільки ясно, що вас не влаштовує.

— Сказав?

— Ні. Послав у зарубіжне відрядження. Я там підписую контракт, який принесе валюту державі, створення нових робочих місць, а мене в цей час звільняють і вимагають надіслати факсом заяву на звільнення. Потім, напевно, до когось дійшло, що це занадто груба, неоковирна робота, надіслали наказ на «в. о.». «Навіщо ви це робите? — запитав пізніше. «Нам потрібен конкурс», — була відповідь. «Для кого?» «Ти не пройдеш усе рівно...»

— Можете назвати ім'я цієї людини?

— Ні, не назву. Міністр одразу ж її звільнить. Адже і мене спочатку теж звільнили, а потім фактично вже людину з вулиці призначили тимчасово виконуючим обов'язки! Абсурд. А причина? Що компанії Костянтина Григоришина та Анатолія Головка, колишнього міністра, не терпиться якнайскоріше зайти на це підприємство, а потім і на «Турбоатом»? З «Турбоатомом» багато метушні — акціонерне товариство. А тут державне під-

ХРОНІКА ЗДАЧІ ФЛАГМАНА ВІТЧИЗНЯНОГО ЕНЕРГОМАШИНОБУДУВАННЯ

Цей шабаш у них конкурсом зветься

Спосіб знищення українським урядом одного з найуспішніших харківських підприємств, ДП завод «Електроважмаш», за допомогою «засланого козачка» засмучує своєю безцеремонністю і цинізмом. Однак водночас вся ця оборудка обставлена чиновниками ще й так, що зберігається видимість дотримання чинного законодавства.

«Мінпромполітики шукає нового директора для «Електроважмашу»

(із новин харківського телебачення)

«6 жовтня в директора ДП завод «Електроважмаш» Віталія Чередника закінчився термін контракту з Міністерством промислової політики. 7 жовтня він призначений виконуючим обов'язки директора. 21 жовтня 2008 р. Міністерство промислової політики України оголосило конкурс на заміщення вакантної посади директора Державного підприємства завод «Електроважмаш». Оголошення опубліковане в газеті «Урядовий кур'єр».

Основні критерії при доборі претендентів: громадянство України, вища освіта з відповідною спеціальністю, досвід успішної роботи у відповідній сфері діяльності не менше 10 років, власний досвід і досягнення на попередньому місці роботи, на світових ринках енергомашинобудівної продукції. Крім того, претендент на посаду директора, згідно з вимогою Мінпрому, повинен не менше п'яти років пропрацювати керівником підприємств і організацій машинобудівного комплексу.

Учасникам конкурсу необхідно подати на розгляд комісії план виробничої діяльності; заходи стосовно виконання завдань і результати аналізу можливих ризиків, а також з поліпшення техніко-економічних і фінансових можливостей показників підприємства, підвищення його конкурентоспроможності; обсяг надходження грошей до бюджетів; пропозиції з очікуваної динаміки покращення основних показників фінансово-господарської діяльності.

Конкурсанти мають подати Мінпрому бізнес-план розвитку підприємства, в якому потрібно врахувати розвиток заводу, який відбувався б за рахунок власних коштів і кредитів без залучення інвестицій. У бізнес-плані учасники конкурсу повинні передбачити щорічний приріст обсягів виробництва на рівні 10—50% протягом 5 років.

Підсумки конкурсу підіб'ють 19 грудня в Міністерстві промислової політики».

«Трудовий колектив ДП завод «Електроважмаш» звернувся до Харківської міської ради»

(із харківських газет)

У зверненні, оприлюдненому на сесії міської ради 7 листопада 2008 р., зазначено: «Підприємство працює стабільно, прибутково, є дисциплінованим платником податків у бюджет, забезпечує динамічний як технічний, так і соціальний розвиток. Чисельність працівників заводу зросла до 5,5 тисячі осіб. Два рази на місяць трудівники підприємства одержують вчасно заробітну плату, її середня величина — 2150 грн.

Трудовий колектив заводу упевнений, що діюча на підприємстві система управління підтвердила свою дієздатність і високий професійний рівень адміністрації заводу своїми результатами. Занепокоєність колективу полягає в тому, що, незважаючи на одні з найкращих показників розвитку серед промислових підприємств України, у владних структурах порушується питання про зміну керівництва заводу. Очевидно, що хтось хоче купити завод. А щоб він коштував недорого, треба поміняти керівництво, довести підприємство до банкрутства і продати його за безцінь, тим більше, що все це можна зробити, списавши на світову фінансову кризу. В результаті 5,5 тисячі харків'ян та їхніх родин залишаться без засобів до існування, а Україна — без єдиного підприємства, яке виготовляє сучасне електроустаткування для тепловозів, електровозів. Енергосистема України позбавиться вітчизняних генераторів для теплових і гідроелектростанцій».

Харківський міський голова М. Добкін: «У країні триває процес деградації системи державної влади»

(із виступу на сесії міськради 7 листопада 2008 р.)

«Напевно, ще кілька років тому і в страшному сні неможливо було уявити, що ми колись обговорюватимемо ті питання, які були сьогодні озвучені в цьому залі. Напевно, нікому й на думку не могло спасти, що держава братиме участь у рейдерських атаках на своїх же власних державних підприємствах. А людей, які піднімали з руїн заводи і виводили їх на точку прибутковості, будуть звільняти або не продовжувати з ними контракти.

Зараз в Україні ніхто ні за що не відповідає, ніхто нікого не боїться, ніхто нікому не підпорядковується. І в такій ситуації усіляким ділкам дуже легко реалізовувати усі свої підступні плани. Я думаю, що в обов'язковому порядку трудові колективи наших найбільших підприємств — «ФЕДу», «Турбоатома», «Електроважмашу» — мають чітко знати: місто — з ними!

У країні не так багато підприємств, подібних до харківських заводів-гігантів. І в тому, що в нас працюють такі підприємства, немає заслуги жодного уряду чи президента в сучасній Україні. Це те, що нам дісталося в спадок. Тому той, хто хоче вивести їх із державної власності та віддати у власність громадянину іншої держави, чітко повинен розуміти: рано або пізно він понесе відповідальність».

«Керівник «Електроважмашу» обіцяє «битися» до останнього»

(із повідомлень ЗМІ)

«Ще над одним із найбільших підприємством України нависла загроза банкрутства. Побоювання директора, який ни-

Показник нинішнього року — не менше 750 мільйонів товарного випуску, 5,5 тисячі працюючих

і процвітаюче підприємство?

приємство, тут приймають рішення міністр і голова облдержадміністрації. Адже легше домовитися з двома, ніж із усім акціонерним товариством. Цілеспрямована робота з усунення мене від посади. Просто так мене звільнити не можна: високі показники, вивів підприємство з кризи, заплатив усі борги, плачу справно податки. Тому просто так зняти не можна — високі показники. А на закритому конкурсі комісія підняла руки — і все, ви програли! Ви вже ніхто. І що ви потім зможете довести? Адже все, скажуть вам, було чесно, за законом...

— А що це таке — конкурс на заміщення вакантної посади директора одного з найбільших підприємств країни?

— За ідеєю, на ньому мають грати бізнес-плани. Я повинен заздалегідь подати цей документ до Міністерства промислової політики, щоб члени комісії з ним ознайомилися, зробили висновок. Ну, а якщо міністр грає іншу гру? А якщо інший претендент узагалі не пише жодних планів — адже до мене так ніхто і не звернувся за економічними даними підприємства? А якщо план — банальний «лохотрон», який обіцяє триста відсотків річних. Я запитую: «Як бізнес-план здавати в міністерство?» «Що значить як — здасте і все». «А хто несе відповідальність?» «Ми будемо нести відповідальність, щоб він не пропав». Кажу: «Він не пропаде, в мене копія буде. Але хто буде відповідальний, щоб він не потрапив у чужі руки?» «А ви що, вважаєте, що міністерство — це чужі руки?» «Ні, свої, — відповідаю, — чужих у нас не буває».

Я не хочу, щоб люди вийшли на вулиці на демонстрації. Але вони вийдуть

— І що робити в такій ситуації?

— Я не знаю. Депутати пишуть листи. Знаю, що й місцеву владу влаштовує нинішній успішний стан справ на заводі. Влаштовує те, що це наповнення бюджету, в тому числі й місцевого. Я надсилав листа голові облдержадміністрації з проханням дати рекомендаційний лист на конкурс, але — голосна тиша.

— Є колектив, який ви створили, збільшили удвічі. П'ять тисяч людей — що, теж нічого не визначають?

— Одного разу робітники вже готові були виходити на площу і перекривати дороги, коли мене звільнили. Я ледве їх зупинив, тому що є противником того, щоб використовувати трудовий колектив у такий спосіб. Виходить, що це начебто я налаштовую робітників діяти радикально, щоб зберегти за собою крісло. Але люди страшно переживають. Заїжджаю якось після відрядження пізно на завод — а в прохідних десь двісті робітників. «Та ми не тільки тебе захищаємо, — кажуть, — ми оберігаємо своє: можливість працювати й одержувати тут гроші, годувати свої родини!»

Я не хочу, щоб люди вийшли за прохідну. Але вони вийдуть. І змусять владу переконливо пояснити ситуацію, що склалася. Президент говорив у нас на заводі: «Я ваш компаньйон, і я буду вас захищати!» Але мене зараз не допускають ні до Президента, ні навіть до голови облдержадміністрації, хоч скільки я рвався. Мені просто шкода, насамперед, тієї праці, що її ми ще не закінчили. Ще б роки два, щоб завершити техпереозброєння, щоб завод вийшов на 2,5 мільярда — і тоді цей маховик жодна сила вже не зупинила б.

— Скажіть, от ви по світу їздите, з колегами спілкуєтеся, десь ще буває щось подібне?

— Виключено.

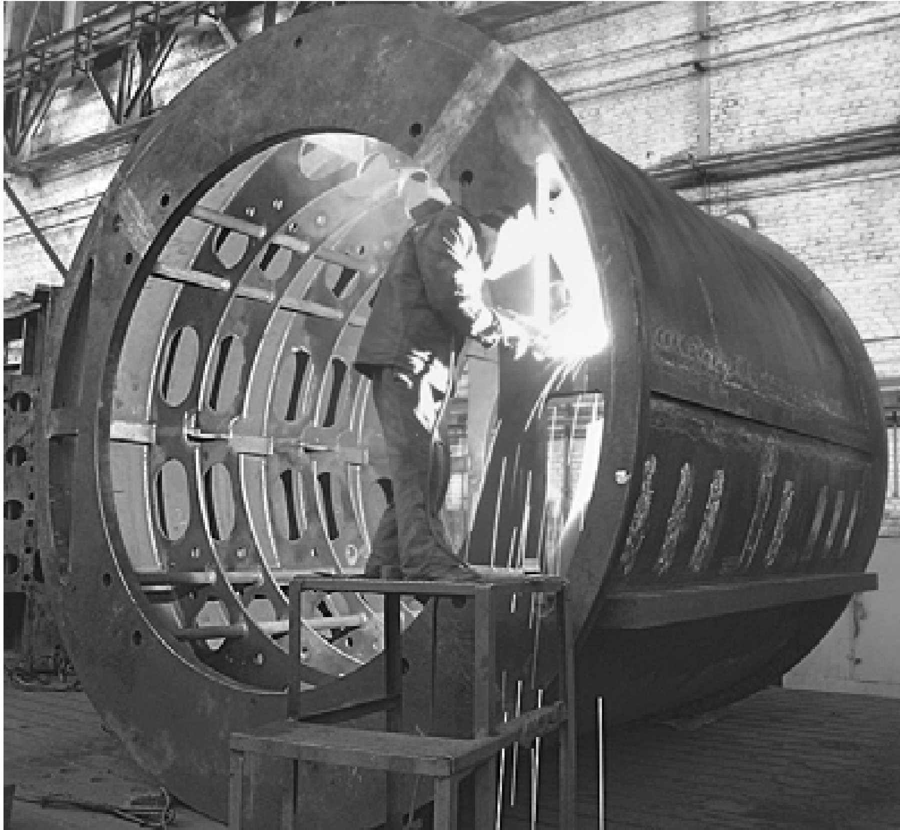
— Успішного менеджера хтось на вулицю виганяє?

— Та ви що?! Навпаки — запрошують, перекуповують, дають велику заробітну плату, якість особливі умови пропонують. А в нас все навпаки. Державне підприємство, комерційно успішне, воно нікому не потрібно. Скільки за останні роки в Харкові зупинено підприємств, а по країні? Але когось це хвилює в уряді?

— Можете припустити, що й цього заводу незабаром не стане?

— Вважаю, це занадто дорого. Мені навіть і на думку таке не спадає. Я часто повторюю: хто володіє заводом «Електроважмаш», той може володіти половиною держави. А коли ще, виходячи зі здорового глузду, наші енергетичні підприємства об'єднати в одну потужну енергетичну компанію, як це роблять у розумніших країнах, то такий консорціум за участі «Турбоатома», «Електроважмашу», заводу ХЕМЗ, заводу імені Шевченка та інших, а також наукових і навчальних інститутів із залученням банківського капіталу здатний буде навіть у нинішньому аж ніяк не кращому стані привернути до України всі погляди світової економіки. Але наш уряд вважає, що куди ефективніше — скоріше зарізати курку, яка несе золоті яйця.

Публікацію підготував Микола КОСИЙ.
Фото автора.

В одному із заводських цехів.

ДО РЕЧІ

Ю. Тимошенко: приватизація в Україні буде абсолютно чистою і прозорою

(Київ, 27 січня 2008 р.)

«Нова приватизація створить нормальний інвестиційний клімат у країні. Вона буде абсолютно чистою, прозорою, і вона дасть людям відчуття, що вона змінює країну, піднімає підприємства і створює нормальний інвестиційний клімат в Україні», — сказала Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко в інтерв'ю українському телеканалу ICTV.

ХРОНІКА ЗДАЧІ ФЛАГМАНА ВІТЧИЗНЯНОГО ЕНЕРГОМАШИНОБУДУВАННЯ

ні виконує своїх обов'язки з приставкою «в. о.», ґрунтуються на тому, що Міністерство промислової політики має намір оголосити конкурс на заміщення вакантної посади директора харківського державного заводу «Електроважмаш».

Віталій Чередник прийшов на підприємство три роки тому, у вересні 2005 року. Тоді теж не обійшлося без скандалу. Його призначення обстоювала облдержадміністрація. Проти — виступала обласна рада. Голова облдержадміністрації ставив перед новим керівником завдання підняти завод, зробити його візитною карткою харківської промисловості. Віталій Чередник упевнений, що йому це вдалося. Якщо у 2005 році завод випускав товарної продукції на 50 мільйонів гривень, то в 2008 році цей показник на підприємстві становитиме 750 мільйонів гривень. За цей самий період кількість працівників зросла майже вдвічі, середня зарплата з 380 гривень збільшилася до 2150. Інженери та висококваліфіковані робітники основних спеціальностей заробляють на місяць до 10.000 (!) гривень.

Підприємство погасило всі борги. Сьогодні розпочато технічне переозброєння. На майбутнє — великі плани. Але 6 жовтня у Віталія Чередника закінчився термін дії трудового контракту, що його він підписував з Міністерством промислової політики. За продовження даного контракту В. Чередника з Мінпромполітики спочатку клопотала Харківська облдержадміністрація...»

«Підприємство виведене з кризи і перебуває в стабільному фінансово-економічному стані»

(із листа голови облдержадміністрації міністру промислової політики)

«Після призначення в 2005 році Чередника В. І. керівником ДП «Електроважмаш» підприємство виведено з кризи й в останні три роки перебуває в стабільному фінансово-економічному становищі, має значні темпи зростання обсягів виробництва, рівня рентабельності, заробітної плати, забезпечує надходження до державного бюджету відповідно до фінансового плану, що значною мірою обумовлено успішним виконанням розробленої теперішнім керівництвом і особисто Чередником В. І. п'ятирічної програми з розвитку підприємства».

Саме через те, що програма розвитку підприємства була розроблена на п'ять років, а В. Чередник пропрацював на посаді лише три роки, повідомляли харківські ЗМІ, голова Харківської облдержадміністрації А. Аваков і просить міністра продовжити успішному керівникові контракт ще на два роки.

І далі пояснювали: «Свого часу призначення Віталія Чередника на посаду директора заводу ініціював саме голова облдержадміністрації Арсен Аваков. І завжди відкрито наголошував: «Чередник — відмінний менеджер. Товарообіг, фінансова активність підприємства з кожним місяцем збільшуються, зарплата зростає, заборгованості із податків більше немає. Якщо таких директорів звільняти, яких залишати?!» — запитував принциповий керівник області.

Але облдержадміністрація несподівано змінила своє рішення і відкликала відповідний документ. Заступник голови В. Бабаєв, який, до речі, доклав чимало зусиль для того, щоб саме В. Чередник три роки тому став директором заводу, недавно намагався щось пояснити журналістам стосовно того, що на його точку зору вплинула інформація із... СБУ. Утім, ніякої кримінальної справи стосовно Віталія Івановича дотепер немає, жодних слідчих дій, зрозуміло, не проводиться, але спробуй тепер кожному доведи, що ти не «неонімецький шпигун».

Президент України В. Ющенко: «Це приклад державного підприємства»

Чутки про те, що харківські «Електроважмаш» і «Турбоатом» нинішній уряд жадає віддати не без особистої вигоди пакетом російському бізнесмену Костянтину Григоришину, в політичних та економічних колах ходять уже давно. Але не надто обізнані в двірцевих справах харківські робітники відмовляються вірити в те, що в цьому світі все продасться і все купується, і чекають роз'яснень від Президента. Тим більше, що глава держави завжди стояв на боці нинішнього керівництва заводу, і це саме про «Електроважмаш» не так давно були сказані його слова:

«Це приклад державного підприємства, колектив якого стояв на межі банкрутства. Спільними зусиллями трудового колективу, директора ви вирівняли фінансові показники. І тепер, певен, найближчим часом зможете ще в кілька разів наростити обсяги випуску продукції».

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ Ющенку В. А.,
ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРУ УКРАЇНИ Тимошенко Ю. В.

Шановний Вікторе Андрійовичу!
Шановна Юліє Володимирівно!

Харківське державне підприємство завод «Електроважмаш» — провідне підприємство України, що виготовляє продукцію для енергетичної і транспортної галузей України, близького та далекого зарубіжжя. Протягом останніх трьох років заводом було забезпечено постачання енергетичного обладнання для Ташлицької ГАЕС (Миколаївська обл.), завершено виробництво і постачання гідрогенератора-двигуна потужністю 420 МВт для Дністровської ГАЕС (Чернівецька обл.), перебуває у виробництві статор турбогенератора потужністю 325 МВт для блока №8 Зміївської ТЕС. Завод значно збільшив обсяги робіт з модернізації та реконструкції енергоблоків на станціях Дніпровського каскаду ГЕС, окрім традиційних робіт на Київській та Канівській ГЕС (по два гідроагрегати щорічно), здійснено обстеження і проводиться реконструкція енергоблока №2 Кременчуцької ГЕС та блока №7 Дніпродзержинської ГЕС. Крім вищезазначеного, на заводі розроблено, впроваджено у виробництво і забезпечується комплектне постачання тягового електрообладнання для модернізованого тепловоза 2ТЕ-116У виробництва ВАТ ХК «Луганськтепловоз». ДП завод «Електроважмаш» забезпечує постачання близько 70% електротехнічного обладнання для основних російських виробників тепловозів і електровозів, а саме: ВАТ «Коломенський завод», ВАТ «Брянський машинобудівний завод», та інших. Завод відновив постачання нової унікальної продукції на енергетичний ринок далекого зарубіжжя. Протягом 2007—2008 років забезпечено проектування, виробництво і успішно завершено постачання енергетичного обладнання для двох гідроагрегатів ГЕС «Інфернільо» в Мексиці, укладено контракт, завершено проектні розробки й ведеться виробництво двох гідрогенераторів для ГЕС «Бахо де Міна» в Панамі. Робота з освоєння ринку далекого зарубіжжя постійно розширюється: ДП завод «Електроважмаш» бере участь у тендерах на постачання енергетичного обладнання для об'єктів енергетики Бразилії, Аргентини, Венесуели, Панами, Чилі, Іраку, В'єтнаму та інших країн.

Позитивні результати господарської діяльності підприємства досягнуті протягом останніх трьох років за рахунок динамічного зростання обсягів виробництва товарної продукції. Обсяг виробництва і реалізації продукції на ДП завод «Електроважмаш» за цей період зріс більш як у чотири рази, за 2008 рік цей показник буде забезпечений на рівні близько 700 млн. грн. з подальшим зростанням в 2009 році до 1 млрд. грн. Підприємство є стабільно прибутковим, дисциплінованим платником податків до бюджету, забезпечує динамічний технічний і соціальний розвиток, впроваджує в підрозділах заводу багатозмінний режим роботи і створює нові робочі місця. Чисельність працівників підприємства за період з 2005 по 2008 рік зросла з 3800 до 5500 осіб. Працівники підприємства своєчасно (два рази на місяць) отримують заробітну плату, середньомісячний рівень якої становить на сьогодні 2150 грн.

Підприємство має портфель замовлень на 2009—2013 роки, на засадах якого розроблено п'ятирічний план подальшого динамічного розвитку ДП завод «Електроважмаш» за всіма напрямами виробничо-господарської діяльності. Трудовий колектив ДП завод «Електроважмаш» упевнений в ефективності існуючої системи управління, професіоналізмі директора заводу і колективу висококваліфікованих керівників та фахівців, які протягом останніх трьох років підтвердили свою професійність та дієздатність, тому й отримали максимальну довіру всього колективу підприємства.

Причина занепокоєння трудового колективу ДП завод «Електроважмаш» полягає в тому, що, незважаючи на очевидні факти, а саме на те, що завод за останні три роки розвивається найвищими темпами серед промислових підприємств України, — Орган управління державним майном (Мінпромполітики України) не подовжив термін дії контракту з директором заводу Чередником В. І., і, незважаючи на негативні фактори фінансової кризи в Україні, проводить процедуру конкурсного відбору на посаду керівника підприємства.

Тому трудовий колектив заводу занепокоєний можливістю дестабілізації економічного стану підприємства в зв'язку з можливою зміною керівного складу підприємства, а також дуже занепокоєний можливістю втрати роботи і коштів на існування п'яти з половиною тисяч працівників підприємства та членів їхніх родин. Україна ризикує залишитися без єдиного підприємства-виробника найсучаснішого електрообладнання для електровозів, тепловозів, а енергосистема України — без вітчизняних генераторів для теплових та гідроелектростанцій, що може призвести до загострення енергетичної залежності країни від іноземних держав, дестабілізації системи перевезень вантажів на залізничному транспорті, зникнення ефективного платника податків і недоотримання значних коштів у місцевий і державний бюджети.

Шановні Вікторе Андрійовичу та Юліє Володимирівно, ми просимо Вас прийняти рішення щодо введення мораторію на конкурсний відбір на посаду керівника ДП завод «Електроважмаш» як недоцільного в умовах фінансової кризи.

Будемо дуже вдячні Вам за порозуміння та підтримку вищезазначеної принципової позиції всього трудового колективу.

З повагою,
від імені і за дорученням трудового колективу ДП завод «Електроважмаш» голова профспілкового комітету В. М. КАНУННІКОВ.

Трудовий колектив занепокоєний можливістю дестабілізації економічного стану підприємства

КЛАСНА РОБОТА

Ярмарок ідей для «Школи майбутнього»

Світ змінюється. Освіта має в першу чергу реагувати на ці зміни, розвиватися, враховуючи нові можливості й нові ризики, власні успіхи й зарубіжний досвід, досягнення науки і техніки, суспільні потреби... І прогнозувати майбутнє. Скажімо, якою буде школа через 20 років?

Відповіді на це та інші запитання шукали учасники тренінгу з теми «Школа майбутнього», що проводився на базі Полтавського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти в рамках україно-нідерландського проекту «Громадські платформи освітніх реформ в Україні».

Його мета — підготувати українських освітян фасилітаторами (від англ. facilitate — полегшувати, допомагати, сприяти), тобто тих, хто організовує, проводить, полегшує діалог, робить експертні висновки. Учасники працювали в групах, обирали представника, який захищав створену візуальну модель школи майбутнього.

Нідерландські тренери виступали фасилітаторами (жодних заперечень, власних висновків, лише запитання, що сприяли загальному розумінню). Що є актуальним сьогодні: які здібності, якості, характеристики учня має формувати, виховувати, розвивати освіта?

Ключові аспекти «Школи майбутнього»:

якість та доступність освіти; широкий доступ до інформації; дистанційне навчання; педагог-фасилітатор; індивідуальний підхід; навчання, що зберігає здоров'я; самоосвіта тощо.

Спрямованими на майбутнє і водночас актуальними на сучасному етапі були такі сесії: «Реконструкція приміщення (частини) школи для навчання шестирічок», «Що ми (педагоги, батьки, учні) вже сьогодні можемо зробити для модернізації школи?».

...Наступним кроком у межах проекту буде проведення підготовленими експертами-фасилітаторами власних діалогів, на які запросять учнів, вчителів, директорів шкіл, батьків з міст і сіл Полтавщини. Метою діалогів є оцінка сучасної української школи та визначення суспільної думки, точки зору педагогічної громадськості щодо майбутнього шкільної системи.

Якщо ми будемо не лише прогнозувати, а й докладемо зусиль, то, мабуть, створені учасниками тренінгу «ідеальні» моделі перетворяться на «реальні».

Олена ЛИТОВЧЕНКО.

Автор «Екологічної конституції Землі»

Майже сорок років свого життя Юрій Шемшученко присвятив науці, пройшовши шлях від молодшого наукового співробітника до академіка. Його перу належить понад 800 наукових праць, присвячених проблемам права, історії держави, охороні довкілля.

За його фундаментальним підручником «Екологічне право. Академічний курс» навчаються студенти і аспіранти. Ініціатор і реалізатор ідеї «Екологічної конституції Землі», ухваленої ООН. І багато, багато інших наукових досягнень.

Днями лауреата Державної премії академіка НАН України, наукового радника Голови Верховної Ради України, директора Київського університету права Юрія Шемшученка урочисто посвятили і вручили диплом почесного доктора Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: ректор Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, академік Віктор Андрущенко (праворуч) **вручає диплом і мантію почесного доктора академіку Юрію Шемшученку.**

Фото автора.

Цвях у власному чоботі

ПЕРЕРВА НА ДИСКУСІЮ

Вирішила прокоментувати листа методиста районного відділу освіти Степана Бовтюка, опублікованого під категоричним заголовком «Альтернатива бездуховності — віра» («Голос України» за 10.10.2008 р.).

У посланні чимало трюїзмів, хоча трапляються і судження, які можна було б (але не хочеться) заперечити. Здається, сам автор, охоловши від полемічного запалу, погодиться, що він не цілком коректний у деяких своїх твердженнях. Але ось з чим не можна не погодитися: «Необхідно щось протиставити цій страшній бездуховності, яка з екранів телевізорів щоразу ширше й глибше охоплює українське суспільство».

От тільки — що? От тільки — хто? От тільки — як? Степан Бовтюк думає, що «предмет «Християнська етика» повинен певною мірою стати противагою злу, насильству, аморальності...»

На жаль, дотримання обрядів і знання церковних книг ще не гарантують щирої духовності, щедрості й багатства душі. Багато хто з людей, на жаль, стали лише добропорядними міщанами, байдужими до всього, крім того, що називають «якістю життя». Вони не прибиратимуть каміння з дороги, щоб інші випадково не спіткнулися, як це зробила якось моя нещасна тітонька, після чого її обізвали ідіоткою.

А можливо, саме так і треба жити? Поспішати робити добро? І незалежно від віросповідання поводитися з близькими і далекими так, як хочеш, щоб поводилися з тобою? І в цьому плані маю погодитися з Бовтюком: предмет «Християнська етика» може лише «певною мірою... сприяти зростанню духовності». І можна вивчити напам'ять всі десять заповідей, визубрити всі діяння апостолів і житія святих, дотримуватися всіх постів і канонів й при цьому вважати, що цвях у власному чоботі найважливіше за все інше на світі. Річ, на жаль, не лише у вірі...

Якби все було так просто: запровадив курс або предмет «Християнська етика» і — готова нова, одухотворена людина. Але чому тільки християнська? А що робити, скажімо, мусульманам?

Апологети, які пропонують ввести «Християнську етику», начебто ніколи не чули про інші релігії, не знайомі з її історією й немов забули про те, що всі люди — Божі діти, незалежно від того, яким шляхом ідемо до Бога. Отож, можливо, новий предмет має називатися просто «Етика»? Навіщо обмежувати кругозір дитини XXI століття одним з безлічі світоглядів, нехай і широко поширених?

І ще одне. Чи не стане предмет «Християнська етика» для дітей так само неулюбленим, як у царській дореволюційній школі Закон Божий? Звичайно, талановитий учитель одухотворить будь-який, найнепопулярніший курс, але таких у нас одиниці, і Бовтюк, мабуть, це знає краще за мене. Та й звідки їм узятися, надто талановитим, на недоглянутій державою ниві освіти? Зрозуміло, результат «битви» з телевізором, де править бал золотий телець, буде не на користь учителя. Прослухавши «обязаловку» на уроці, школяр побіжить у міцні обійми «ящика-розбещувача».

Згадаймо великого російського письменника Федора Достоєвського, герой якого сказав: «Что, батюшка, честь, когда нечего есть? Деньги, батюшка, деньги — главное».

Наталія СОКОЛОГОРСЬКА.

Бердянськ
Запорізької області.

Дві докторські — це глибокий атавізм на єврорівні

ЧОРНИМ ПО БІЛОМУ

У бюлетені Вищої атестаційної комісії (№ 8 за 2008 р.) опубліковано проект закону України «Про атестацію наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації». Викладаю міркування та зауваження щодо окремих його статей.

У статті 6 зазначено, що в Україні присуджуватимуть наукові ступені доктора філософії та доктора наук. Заміна ступеня кандидата наук на доктора філософії пояснюється умовами приєднання до Болонського процесу. Виникає запитання: навіщо зберігати двоступеневу структуру атестації, якщо Європа вимагає одну — доктора філософії? Вважаю, механічна заміна кандидата наук на доктора філософії — це данъ Європі й водночас ігнорування національного досвіду. Спробую підтвердити зауваження історичною довідкою.

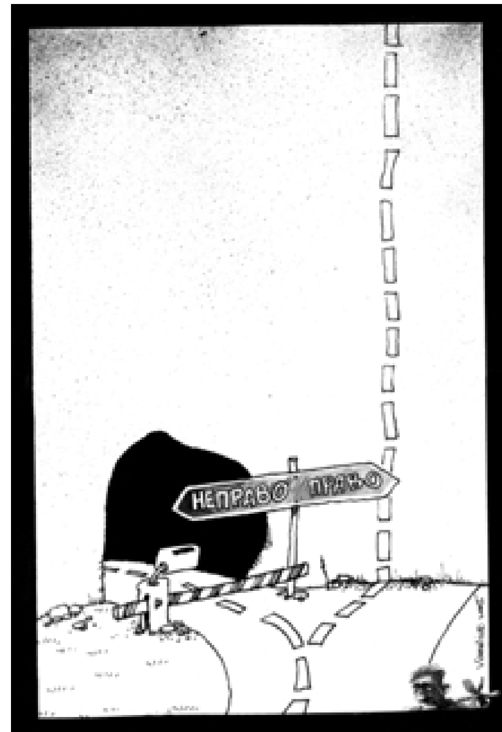
Першими науковими званнями в нашій країні були магістр і доктор наук (указ Олександра I, 1803 р.). Право присуджувати їх мали Харківський і Київський університети. За указом 1819 року звання магістра можна було отримати після чотирирічної наукової підготовки, складання іспиту, захисту дисертації та затвердження міністром освіти. Як наслідок — звання магістра на Заході вважалось еквівалентним доктору філософії і жодних колізій не викликало. Проте західноєвропейський доктор філософії, щоб отримати відповідну посаду в наших університетах, проходив додаткову атестацію. Їх це задовольняло. Чому ж нині не відновити магістра замість кандидата наук і цим самим не декларативно, а фактично підтвердити повагу до національного досвіду? Можна було б вважати це непринциповим питанням, але вже занадто у нас поклонів перед євро: євроремонт, євровікно, євростеля... Може, час писати — укрремонт, укрякість, укрнаука і не створювати нового кумира?

Механічна заміна ступеня кандидата на доктора не має нічого спільного з удосконаленням, а тим паче поліпшенням якості наукової роботи. Інша справа, якщо перейти на захист однієї дисертації, що характерно для багатьох країн світу. В цьому разі здобувач наукового ступеня захищає дисертацію в спеціалізованій вченій раді. За результатами вона виступає перед ВАК з пропозицією присвоїти дисертанту доктора наук (магістра) чи доктора наук вищої категорії (або першої). ВАК виносить остаточне рішення. Отож виникає мотивація писати справді наукову і якісну працю. Це перше. Друге — економія часу. Отже, не боротися з цим потрібно, що робить ВАК, а в дусі часу корінним чином перебудовуватися.

У статті 15 законопроекту читаємо: «Якщо спеціалізовані вчені ради у своєму складі за науковою спеціальністю мають шість і більше докторів наук, які працюють за основним місцем роботи в установі, при якій створено раду, то рішення таких рад щодо присудження наукових ступенів доктора філософії та доктора наук є остаточним. У такому разі президія ВАК України приймає рішення про видачу відповідного диплома без рекомендації експертної ради ВАК України».

З цього приводу голова ВАКУ В. Мачулін зазначає: «Так, наприклад, зробили наші польські сусіди. Вони надали статус повної самостійності тим спеціалізованим вченим радам, до складу яких входять десять і більше докторів наук, які працюють на штатній основі в конкретному університеті. Для нас такі параметри можуть виявитися занадто високими. Тому ми запропонували надати особливий статус тим спеціалізованим вченим радам, які мають у своєму складі шість і більше докторів наук, які є штатними працівниками даної наукової установи чи навчального закладу, в якому ця спецрада створена».

Гадаю, не треба бути великим провидцем, щоб не бачити в цьому запозиченні збільшення робіт низької якості й створення умов для подальшого розквіту хабарництва. Проте, якщо є бажання використати польський досвід, то для нас число докторів має бути не зменшене, а навпаки збільшене. За таких умов, гіпотетично, окремі ректори докладатимуть зусиль для виховання своїх докторів. А інакше в більшості випадків один-два члени привілейованої ради будуть комплектуватися за рахунок вояжерів. Технічно залучити таких фахівців неважко.

І останнє — бажано експертні ради ВАК формувати не за рахунок висуванців, а на конкурсній основі (ст. 14).

Ігор РИХЛІВСЬКИЙ,

доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри землеробства державного аграрно-технічного університету.

Кам'янець-Подільський
Хмельницької області.

Мал. Василя ВОЗНЮКА.

Чи не стане предмет «Християнська етика» для дітей так само неулюбленим, як у царській школі Закон Божий?

І знову потерпаю від голоду і неповаги

Звертаюся до Пенсійного фонду України і наших депутатів. Хай не думають лише про себе, а згадають і про нас, людей, які пережили голодомор та війну, а тепер на схилі літ знову потерпають від голоду і неповаги.

Працювала я завідувачкою складу, зарплату отримувала сто рублів — це була велика сума, тоді хліб коштував шістнадцять копійок. Я не економила на харчуванні — холодильник завжди був заповнений продуктами: до сотні яєць, кілька видів ковбаси, вершкове масло, сири і всіляка смачненька їжа.

На пенсію вийшла у 1987 році, нарахували мені 58 рублів 8 копійок. І підвищують цю «суму» досі по копійці. Натомість, ціни на продукти і комунальні послуги зростають дуже стрімко. А необхідне лікування для таких, як я, стає недосяжною мрією, а раніше воно було безкоштовне. Уся моя пенсія тепер іде на оплату комунальних платежів та вкрай необхідні пігулки, а на хліб, крупу, маргарин і картоплю залишаються копійки.

Голодомор пережила у 1932-33 роках, відчула його на собі ще дитиною. У нас була сім'я: тато, мама і п'ятеро дітей. Та нелюди позабирали усе їстівне, не зважаючи на голодну малечу. Неподалік від нас жила така ж багатодітна родина. Там батько наважився чинити опір, то його заарештували, вкинули до підвалу і залишили на харч щурам. Там він і помер...

Ми ж виїхали до Узбекистану, нас прихистили знайомі. Жили там півтора року...

Мені вже за вісімдесят, проте добре пам'ятаю, як забирали до Німеччини. Наші війська вже звільнили Кривий Ріг, а нас — підлітків і старих — гнали до Німеччини. Був лютий, лежав сніг, а потім різко потеплішало, почалася відлига, у балках ревіла вода. Я йшла в шитих валянках та калошах з автомобільних камер. Так по воді вище колін брели ми більше тижня. На ніч нас заганяли у порожні покинуті ферми. Усю дорогу ми плакали, сльози бігли струмками, лице обвітрювалося, текла кров...

На залізничних коліях були самі ями, тож нас заставляли носити грунт і засипати їх. Потім укладали шпали. Стогнучи, піднімали їх на насип і укладали. З них текли чорний мазут і креозот, а в нас не було ні рукавиць, ні спеціального одягу. Брезентова тканина швидко промокала і до крові натирала тіло. Щоб хоч трохи зменшити біль, ми рвали траву і підкладали на плечі під важку ношу.

Я спочатку ночами не спала, плакала від болю, бо різало від креозоту очі і неймовірно пекло вкрите ранами тіло. Мила не було, руки мили землею, а вранці знову йшли на роботу в тому ж просякнутому мазутом одязі.

На моє щастя, мама розрівнювала після танків дорогу і наштовхнулася на плямисту маскувальну плащ-палатку. Вона її випрала і пошила мені одяг для роботи, а стан у мене вже був — хоч лягай та вмирай...

Тепер я на вулиці майже не буваю, ходжу тільки по квартирі. Через катаракту на обох очах погано бачу, а щоб зробити операцію хоча б на одному, потрібно 3500 гривень. Хіба можу я зібрати таку суму зі своєї пенсії у 653 гривні?

Любов СТАДНИК.

Кривий Ріг
Дніпропетровської області.

Пам'ять 33-го

Над нею небо плакало в скорботі,
Котилися сльозинки просто з неба,
Старенька жінка впала на коліна,
Поклони била пристрасно і ревно,
Сухі уста в молитві ворушила.
Різдво було без снігу, у дощах,
А жінка тихо плакала, хрестилась,
У серці й досі смуток не прочах
За всі померлі душі безневинні.
Над нею небо плакало в скорботі,
А може, то не стримались святі...
Молилась жінка, просто у болоті,
За маму, за татуня, за братів.
Хустинку розіслала на могилі
І розкладала трепетно дари.
Тремтіли плечі старості похилі,
Ляги в рядок цукерки й пиріжки...
Мовчало небо. Хрест сивів над нею.
Засумувала голуба ялинка.
А попід небом і понад землею
Виплакувала біль старенька жінка.

Лариса НІЦЕНКО.

Тараща
Київської області.

РЯДКИ З ЛИСТІВ

Люди, котрі ні дня ніде не працювали, ні копійки не платили в Пенсійний фонд, отримують таку саму пенсію, як і ті, котрі все своє життя від зорі до зорі... 600 гривень «на шару» — і місяць мають за що пити...

Володимир Курочка.

Чемер
Козелецького району
Чернігівської області.

***

Чому в Україні не розкривається ні одне резонансне вбивство? Чому не ведеться реабілітація політично репресованих? Давно час покласти край корумпованості...

М. Карпінський.

Кропоткіне
Роздольненського району
АР Крим.

***

Патріотизм виховується на позитивних прикладах, на досягненнях народу тієї країни, де людина живе, працює, є учасником збереження і розвитку традицій, культури, того, чим можна пишатися. А хіба за 70 років радянської влади були лише чорні дні? Хіба ми не можемо гордитися тими досягненнями, які мала Україна до того, як розпочалася її капіталізація?

В. Васильченко.

Запоріжжя.

***

Скрізь кажуть, що у нас бідна держава, а хто її зробив бідною? Закони у нас пишуться гарні, дуже багатообіцяючі, а як до діла — то засі! А люди мають знати, що робити, куди йти, щоб добитися своїх прав...

Валентина Кривошей.

Путивль
Сумської області.

Як можна жити у квартирі без вікон?

Пишу від безвиході — в надії розірвати коло байдужості можновладців нашого міста.

Моя квартира розташована в будинку №2 по вулиці Щорса в центрі Чернігова, але жити тут стало нестерпно. Дійшло до того, що між будинками, зведеними 50—60 років тому, почалася забудова, а до цього вирубали всі зелені насадження.

Річ у тім, що моя квартира й вісім сусідніх виходять вікнами в торець будинку. Тепер почалися роботи з будівництва торгово-розважального комплексу, впритул прилеглого до торця нашого будинку. У результаті цього будуть закладені шістнадцять вікон.

Жителі наших двох будинків писали колективні скарги до прокуратури міської ради, управління архітектури та різних громадських організацій міста. Нам відповіли, мовляв, на будівництво є всі відповідні дозволи, а також письмова згода мешканців прилеглих будинків. Нібито в 2005 році проводили збори мешканців, на яких ми й дали цю згоду, підписавши необхідні документи.

Я й мої сусіди з цілковитою впевненістю кажемо, що збори не проводили, а ми ніякої згоди не давали. Як можна жити у квартирі без вікон? Те, чим прикриваються наші чиновники, — наші підписи, копії яких нам не надали, — брехня! Але землю вже виділили, будівництво почали, а як жити в таких умовах людям, нікого не цікавить. Котлован викопано, оголено фундамент будинку № 2, і ми з жахом чекаємо, як це вплине на будинок, зведений наприкінці 50-х років.

Це лист — крик про допомогу на всю Україну, тому що знаємо: в рідному місті нам ніхто не допоможе.

З повагою,
Василь ДЖЕВАГІРОВ,
від імені мешканців будинків №№2 і 4 по вулиці Щорса.

Чернігів.

Щоб мільйони народних грошей не пішли в пісок

Мені 85 років. Велику Вітчизняну війну пройшов з першого й до останнього дня, за зброю брався й у післявоєнний час, чотири десятки років віддав Радянській Армії. Заслужив багато орденів і медалей. Війна залишила жорстокі сліди не тільки в моїй душі, а й на тілі. Тепер — на заслуженому відпочинку, але, як і раніше, слідкую за подіями в нашій країні й світі.

Згідно із заявою нашого Президента нас, громадян України, очікують позачергові вибори до Верховної Ради України.

З досвіду прожитих років передбачаю, що ці вибори пройдуть, як і попередні. Адже ті само партії й блоки подаватимуть ті само списки своїх кандидатів у депутати. Знову буде боротьба за владу й портфелі, а в підсумку нічого не зміниться, а тільки мільйони народних грошей підуть у пісок. Так буде доти, доки не зміниться система виборів.

Я вважаю, що треба повернутися до раніше наявної — мажоритарної — тому що так звана пропорційна система — недемократична. Адже не народ висуває своїх кандидатів у депутати, а партії. Вони нав'язують свої списки, до яких входять далекі від інтересів простих людей мільйонери та мільярдери. У парламенті такі обранці обстоюють ідеї своїх партій, які не завжди збігаються з народними.

Зрозуміло, що пропорційна система виборів вигідна партійним лідерам, бо вони у виборчих списках — перші, а це гарантія потрапити до парламенту. А на те, що в країні хаос і розруха, вони не зважають.

Василь ХІТЬ,
інвалід війни II групи.

Київ.

ФОТО З КОНВЕРТА

— Ось такою буває справжня зима!

Фото Марії ВОЛОШИНОЇ.

Радомишль
Житомирської області.

Не омріяна демократія, а вседозволеність

Безладдя в країні сталося через невиконання обіцянок, які давали на Майдані.

Слова «бандити мають сидіти у тюрмах», так і залишилися словами. Якби хоч один бандит сів за грати, то інші принишкли б. А так, одні — добряче обікрали Україну і спокійно виїхали за її межі, інші — «прихватизували» ліси Карпат, історичні пам'ятки культури у Львові, Івано-Франківську, Києві...

А омріяна демократія обернулася вседозволеністю.

Безнадійно гине село. Землю за безцінь скуповують багаті, залишаючи довірливих селян ні з чим. Ніби про наш час ще в позаминулому столітті писав Великий Кобзар: «Село неначе погоріло, неначе люди подуріли... Стави бур'яном поросли», можна продовжити, що поля теж.

Культурне життя села вже давно у занепаді: немає радіо, не працюють бібліотеки, закриваються початкові школи...

А наші керманичі на олімпі влади чубляться. Соромно перед Європою, до якої всі часто їздять по науку.

Чому досі не прийнято вкрай потрібні закони: про мажоритарну систему виборів, про відродження українського села, про заборону антиукраїнської пропаганди, про запобігання дитячій безпритульності, про реприватизацію природних ресурсів?

А невдовзі нові вибори: кому повірити, кому віддати голос?

Кузьма БОРОЗНЯК,
ветеран праці.

Чижівка
Звенигородського району
Черкаської області.

ПОДРОБИЦІ

ЛУГАНЩИНА

Найефективніша допомога інвалідові — його працевлаштування

За результатами десяти місяців поточного року тільки за направленням служби зайнятості в Луганській області працевлаштовано 700 інвалідів, що становить майже 60 відсотків загальної кількості тих, хто звернувся по допомогу.

За цим показником наш край посідає перше місце серед інших регіонів України. Водночас люди з обмеженими фізичними можливостями не тільки закривають вакансії на підприємствах області, а й мають можливість самостійно зайнятися підприємницькою діяльністю, одержавши освітню й фінансову підтримку. Наприклад, за допомогою центрів зайнятості підприємцями цього року стали 50 інвалідів. Керівники соціальних служб відзначають, що останнім часом на підприємствах і в організаціях області намітилася стабільна тенденція прийому на роботу таких людей. Для них створюються спеціалізовані робочі місця, як, наприклад, на склозаводі «Пролетар», у холдинговій компанії «Луганськтепловоз» тощо. Бажання докласти рук до якої-небудь справи, щоб заробити гроші для себе й своєї родини, виявила третина працездатних інвалідів. Але якщо в місті за допомогою центрів зайнятості вони можуть одержати роботу, то в сільській місцевості такої можливості немає. Над рішенням цієї проблеми в області сьогодні й працюють.

Алла АНТІПОВА.

РІВНЕНЩИНА

День з керманичами міста

Щоб стимулювати громадську активність студентської молоді, у Рівному протягом цього робочого тижня проводиться «День з керманичами міста».

У ці дні в апараті міськвиконкому стажується п'ятнадцять студентів вузів Рівного й Острога, які мають багато цікавих ідей. Виконувач обов'язків міського голови Рівного Юрій Торгун не виключив можливості, що найбільш активних і компетентних із них після закінчення навчання візьмуть на роботу. Тим часом усі заступники міського голови мають по стажисту: Світлана Богатирчук-Кривко передає досвід майбутньому політологу, третьокурсниці Рівненського державного гуманітарного університету Валентині Камзьол, Сергій Васильчук — Анастасії Романюк, яка вивчає облік й аудит у Національному університеті водного господарства і природокористування.

Олександра ЮРКОВА.

Руками землю розкрутивши

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Херсонець Дмитро Перепьолкін каже, що є автором унікального винаходу, можливо, єдиного у світі, оскільки нічого подібного не зустрічав у спеціальній літературі, якою пенсіонер цікавиться досить тривалий час. Йдеться про модель земної кулі. На цій моделі наша планета ніби перебуває у всіх порах року та у різний час доби, модель дає можливість наочно продемонструвати всі явища, котрі в природі відбуваються протягом року. Власноруч сконструйованому пристрою Дмитро Леонтійович дав назву Земаналог (тобто — аналог Землі). Він вважає винахід своєю приватною власністю і підтверджує сказане в «Деклараційному патенті на корисну модель», виданому держдепартаментом інтелектуальної власності Міносвіти.

На уроках замість глобуса — Земаналог

Яка ж користь з тієї моделі, найперше запитання, що постає, певне, в читача? А така, каже винахідник, що на ній водночас можна побачити те, що в природі потрібно спостерігати протягом року та ще й для цього треба перебувати в космосі, щоб бачити Землю мовби «збоку».

На моделі ж, повертаючи ручку, чітко видно, як змінюються пори року, як відбувається зміна дня і ночі, оскільки тут же встановлено й головне небесне світило — Сонце. Особливо детально розповідає Дмитро Леонтійович, як відбувається в природі таке унікально гарне явище, що має назву білі ночі, котрі спостерігають мешканці Санкт-Петербурга, Петрозаводська, Архангельська.

Видно на моделі, що таке й полярна ніч, коли Сонце кілька місяців не з'являється на горизонті, і полярний день, коли світило не ховається протягом кількох місяців. Демонструє Земаналог також і скорочення світлового дня до тривалості у 8 годин — 22 грудня — та найдовший день у 16 годин 28 хвилин, котрий маємо 22 червня.

«Краще один раз побачити, ніж багато разів слухати про це на уроках географії чи астрономії, — так пояснює автор мету свого винаходу. — Напишіть про нього в газеті. Я хотів би, щоб хтось із заможних людей-благодійників купив у мене Земаналог та подарував храму науки — національній бібліотеці чи планетарію. Можливо, Віктор Пінчук, котрий привозить в Україну різні дива й влаштовує показ, можливо, Катерина Ющенко, Володимир Кличко, Петро Порошенко чи Леонід Кучма, котрі заявляють про свою благодійницьку діяльність. Щоб додалося у молодого покоління знань про Землю, підвищився рівень інтелекту та ерудиції».

Щодо ціни на свій винахід, тут Дмитро Перепьолкін покладається на розсуд покупця: «Ціна має бути гідна розумової й фізичної праці, що я вклав, гідна ідеї, новизни, нервів та грошей, витрачених на виготовлення та патентування Земаналогу».

Алла БРУСИЛОВА.

На фото: модель «Земля-аналог», сконструйована херсонцем Дмитром Перепьолкіним.

Фото автора.

БУВАЛЬЩИНИ

Який то гумор без часнику?

Моя дорога в журналістику розпочиналася із сокальської районної газети «Вперед». Працював тоді комсоргом заводу хімічного волокна, а в газету дописував як робітничий кореспондент. Члени цього невеличкого колективу були щедро наділені почуттям гумору. Саме він давав змогу газетярам витримувати шалений темп районки (виходила вона тричі на тиждень), робити її цікавою, однією з найкращих на Львівщині. Особливо цінувалися розіграші колег.

Найчастіше їх героєм ставав літпрацівник Василь Г. — випускник факультету журналістики Львівського державного університету. Людиною він був довірливою, і це часто використовували.

— Хлопці, який у нас часник виріс! — захоплено ділиться Василь своїми новинами, ледь переступивши вранці поріг редакції. — Головки як кулак. Ціла підвода буде. Лише не знаю, куди здати. Може, підкажете?

Проблему Василя запам'ятали. Знали, що в його селі на Радехівщині багато господарів успішно вирощують цибулю і часник. Вирішили «допомогти».

— Свєточко, знаєш, учора купила в заготовача райспоживспілки дуже хороший часник. Правда, трішки дорого. Але товар чудовий, вартий таких грошей, — звертається коректор до однієї з журналісток.

— Спасибі, Валечко, що сказала, мені теж потрібен часник. Скажи, де купила?

— Зараз дам адресу, записуй.

Василь, присутній при розмові подруг, насторожується і непомітно підтягує до себе папір і ручку.

Через день до редакції прибігла розгнівана жінка, мати відомого в районі та області поета-гумориста Олекси Назарука.

— Де цей ваш Василь? Він що, з глузду з'їхав?! Припер уранці під хату цілий ЗІЛ часнику і просить, щоб я прийняла його. Кажу, людоньки, який часник і що з ним робитиму? А він: «Тітонько, не бійтеся, беріть, можу дещо спустити ціну. Матимемо взаємну вигоду». Ледь виперла його з хати. На вулиці теж майже навколішках просив купити його товар: мовляв, зібрав з усього села, хотів людям зробити добре. Може, до лікаря його слід відвести?

Звичайно, даючи адресу «приймальника», в редакції розраховували, що в його ролі буде сам поет-гуморист. Але Олекса несподівано поїхав у відрядження. Тож учасницею цієї самодіяльної вистави стала його мати.

Того само дня всі зрозуміли, що жарт був надто крутий. Василю співчували, але недовго.

> Усі зрозуміли, що жарт був надто крутий. Василю співчували, але недовго.

Замість троянд... унітаз

Василь був холостяком. Вигідним для районки чоловіком. Треба почергувати по номеру поза чергою — Василь, є потреба попрацювати у вихідний чи святковий день — теж Василь... Але довго так тривати не могло, бо була у хлопця наречена, надзвичайно вродлива і розумна дівчина Марійка. Навчалася вона у Дрогобичі в тодішньому педагогічному інституті. І співробітники редакції часто ставали свідками їх задушевних розмов по телефону. Вирішили і собі зіграти на почуттях закоханого юнака.

— Василю-ю, Василю-ю, тебе до телефону. Міжмісто. Напевно, твоя Марічка, — розпочинає чергову «виставу» коректор.

Грюкаючи дверима, збиваючи всіх у коридорі, до телефону мчить Василь.

— Слухаю Марієчко, що там у тебе? — не бере, а вириває з рук трубку. — Чого плачеш? Щось сталося? Яка біда?

— Маю проблему з господинею, де квартирую, — із слухавки чути голосне жіноче схлипування. — Унітаз розбила.

— То купи, я гроші перешлю.

— Уже хотіла, але ніде немає. Допоможи, Василю.

— Не переживай, зайчику, привезу в суботу.

Тим часом у сусідньому кабінеті одна із журналісток, ледь стримуючи сміх, кладе обмотану хустинкою слухавку на апарат.

Декілька днів Василь бігав по будовах, ходив у райвиконком і райком партії, обдзвонював знайомих, аж поки, врешті-решт, не відшукав біленького фарфорового унітаза. Дістати його в ті часи виявилось справою надскладною. З почуттям виконаного обов'язку Василь удосвіта сідав в автобус на Львів, щоб потім зі столичного міста Галичини ще понад сто кілометрів проїхати до Дрогобича. Важко уявити, що казала Марійка Василю, коли той замість букета вручав їй важелезного унітаза.

Тепер можемо йому лише поспівчувати, а тоді все це здавалося смішним і дотепним. Молоді ж були!

Ще не раз молодий закоханий ставав героєм редакційних розіграшів. Аж доки одного разу не запросили його від імені Марічки у Дрогобич на весілля. Коли він щасливий, усміхнений із замовленим величезним тортом з'явився в редакції, не витримали.

— Василю, — сказала тоді одна із лже-Марій. — Став на стіл свого торта. А ви, хлопці, скидайтеся і на торта, і на шампанське, будемо спокутувати свої провини перед колегою. Пробач нас, Василю, ми любимо тебе за твою довірливість і простоту. Будь щасливим зі своєю Марійкою.

Довго того вечора вибухали хмільною піною пляшки шампанського. Це були салюти людської доброті, яка декілька років блукала редакційними коридорами і нарешті постукала у двері.

> Важко уявити, що казала Марійка Василю, коли той замість букета вручав їй важелезного унітаза.

Перш ніж поставити останню крапку у цих спогадах, хочу перепросити колишніх колег, що змінив їхні імена. І хоч відтоді минуло вже майже сорок літ, у моїй пам'яті вони залишилися такими само молодими, дотепними, добрими і талановитими.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На Луганщині за допомогою центрів зайнятості підприємцями цього року стали 50 інвалідів

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) № 43/540 від 02.10.2008 року ТОВ «Енерджі Ойл» (м. Київ, вул. Мельникова, 2/10, код ЄДРПОУ 32830376) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) № 44/91-б від 16.10.2008 року ПП «Новий лідер» (01135, м. Київ, вул. П. Пестеля, 11, код ЄДРПОУ 34190518) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) № 43/538 від 02.10.2008 року ПП «Центр працевлаштування «Діадема» (04050, м. Київ, вул. Білоруська, 28, код ЄДРПОУ 31628996) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030. м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) № 43/539 від 02.10.2008 року Громадська організація «Центр стратегічних ініціатив» (01030, м. Київ, вул. Леонтовича, 5, код ЄДРПОУ 26379043) визнано банкрутом.

Ліквідатором по вищезазначених підприємствах призначено арбітражного керуючого Лецкана В'ячеслава Львовича (ліцензія серії АБ № 271494 від 26.10.2005 року, 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16 В, кв. 42).

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 19 листопада 2008 р. по справі № Б-50/100-08 товариство з обмеженою відповідальністю фірма "Укртехносервіс" (ЄДРПОУ 23920648, м. Харків, вул. Ковтуна, 1) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АБ № 176218 від 07.09.05 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановами визнав банкрутами і відкрив ліквідаційну процедуру по справах:

№ 18/4969 від 04.11.2008 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий Дім «Заріна» (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 197, код ЄДРПОУ 32504120, п/р № 2600511361 в ЧОД «Райффайзен банк «Аваль», МФО 354411);

№ 14/4939 від 28.10.2008 р. Приватне підприємство «Онікс Друк Сервіс» (18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 122/1, код ЄДРПОУ 35316459, п/р № 26009000523001 в ВАТ «Аграрний комерційний банк» м. Київ, МФО 322302);

№ 18/4987 від 18.11.2008 р. Приватне підприємство «КУЛАТ ТРАФІК» (18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 122/1, код ЄДРПОУ 35316459, п/р № 26001000463501 в ВАТ «Аграрний комерційний банк» м. Київ, МФО 322302);

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ № 347393 від 05.03.2008 року (м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2, тел. 8 (096) 666-63-60).

Господарський суд Миколаївської області Постановами:

— від 18 листопада 2008 року (справа № 5/504/08) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «ІНТРАНС ТЕК», ЄДРПОУ 35722434, м. Миколаїв, вул. Садова, 6-Д;

— від 18 листопада 2008 року (справа № 5/510/08) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «ІНСОЛ-НИК», ЄДРПОУ 34565960, м. Миколаїв, пр. Леніна, 107/1;

— від 18 листопада 2008 року (справа № 5/511/08) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру товариства з обмеженою відповідальністю «КАНКОР», ЄДРПОУ 30826237, м. Миколаїв, пр. Героїв Сталінграду, 113-А.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 158229), м. Миколаїв, вул. Робоча 7, офіс 72, к. т. (0512) 44-72-27.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) від 25.11.2008 у справі № 44/366-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Практик-Сервіс» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 15, код ЄДРПОУ № 33997742) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Приватне підприємство «Правниче бюро «Харченко» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ № 34494848).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (м. Донецьк, вул. Артема, 157) визнав ЗАТ «Краматорський пивзавод» (ЄДРПОУ 0539653, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 3, справа № 42/210Б) банкрутом та проводить реалізацію майнових активів підприємства. За інформацією про склад та порядок реалізації майнових активів звертатися зацікавленим особам за місцезнаходженням підприємства або за телефоном 8-0626-419376.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) від 25.11.2008 у справі № 44/416-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельний дім «Технобудсервіс» (01010, м. Київ, вул. Січневого Повстання, 3-б, офіс 197, код ЄДРПОУ № 34881328) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Мета Агро» (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 12 а, приміщення 31, код ЄДРПОУ № 32556357).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) від 25.11.2008 у справі № 44/415-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Укрпрофсервіс» (01010, м. Київ, вул. Січневого Повстання, 3-б, офіс 197, код ЄДРПОУ № 34809592) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю Торгово-промислова група «Парис» (01021, м. Київ, вул. Михайла Грушевського, 28/2, н/п 43, код ЄДРПОУ № 34987600).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Ліцензію на провадження будівельної діяльності АБ 207507 Наказ №-МЛ від 20.01.2006 р. вважати недійсною, в зв'язку з її втратою.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 24.09.2008 р. по справі № Б-24/173-08 Товариство з обмеженою відповідальністю "Укрмонтажспецбуд" (м. Харків, вул. Метробудівників, 10, кв. 11, код 32676815) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Данченка А.С., ліц. АБ № 271696 від 16.02.2006 р., адреса: 61120, м. Харків, вул. Гвардійців Широнінців, б. 14-Б, кв. 4. Заяви кредиторів та документи приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення. Печатку, штамп та установчі документи товариства вважати недійсними.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 26.08.2008 р. по справі № Б-24/154-08 Дочірнє підприємство Державного підприємства МВС України "Ресурси" в Харківській області "Харків-ресурс" (м. Харків, вул. Мироносицька, 4, код 32615312) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Данченка А.С., ліц. АБ № 271696 від 16.02.2006 р., адреса: 61120, м. Харків, вул. Гвардійців Широнінців, б.14-Б, кв. 4. Заяви кредиторів та документи приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 19.11.2008 р. по справі № 23/155-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Закритого акціонерного товариства «Корпорація Енерготрансінвест» (код ЄДРПОУ 32209097; місцезнаходження: 01103, м. Київ, Печерський р-н, вул. Кіквідзе, 18-А; п/р 26008036407601 в АКІБ «Укрсиббанк», МФО 351005).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ванжулу Ярослава Володимировича (ліцензія: серія АВ № 158448 від 29.11.2006 р.).

Вимоги кредиторів до банкрута приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення за адресою: 01024, м. Київ, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

Майданське сільське споживче товариство,

вул. Верховинська, 25, 21 грудня 2008 р. 14-00 годині у приміщенні сільської Ради с. Майдан проводитиме загальні збори пайовиків.

Початок реєстрації - о 12-00 годині к. ч.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт голови правління.
2. Звіт голови ревізійної комісії.
3. Про обрання керівних органів споживчого товариства.
4. Про створення та обрання комісії з розпаювання.
5. Про обрання складу уповноважених пайовиків зборів.
6. Про вихід Майданського ССТ із складу Міжгірської райспоживспілки та вихід із системи Закарпатської обласної спілки споживчих товариств.
7. Розгляд заяв пайовиків про вихід із споживчого товариства та виділення їм частки.
8. Різне.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДВАТ Підприємство по ремонту і наладжуванню гірничошахтного обладнання - ДП ДХК "Жовтеньвугілля"

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ДВАТ Підприємство по ремонту і наладжуванню гірничошахтного обладнання - ДП ДХК "Жовтеньвугілля", які знаходяться за адресою: Донецька обл., м. Харцизьк, с. Гірне, вул. 3 дільниця: 1. Естакада кранова та кран мостовий, 1996р., початкова ціна продажу - 221167,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 22116,70грн. 2. Кран козловий, 1979р., початкова ціна продажу - 45065,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 4506,50грн. 3. Верстат ЧПУ 3М внутришліфовальний, 1990р., початкова ціна продажу - 14525,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1452,50грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічними характеристиками активів, що виставляються на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ЄДРПУ 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 29 грудня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 08 січня 2009р. об 11.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: 83001, м. Донецьк, пр - Комсомольський, 8 Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДВАТ Підприємство по ремонту і наладжуванню гірничошахтного обладнання - ДП ДХК "Жовтеньвугілля". Довідки за телефонами: 8 (062) 304-77-83, 304-37-21.

Господарський суд Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14 постановою від 24.11.2008 року по справі № 10/159/б, визнав банкрутом відкрите акціонерне товариство «Новоселицька харчосмакова фабрика» (63000, м. Новоселиця, Чернівецької області, вул. Леніна, 93, код ЄДРПОУ 00380913, р/р 2600691115 в ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 380805) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рабанюка Віктора Степановича (ліцензія сер. АБ № 176295 від 19.10.2005 року), що мешкає за адресою: 58022, м. Чернівці, вул. Залозецького, 38/1, моб/тел. 8-095-3626813.

Заяви та претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ -
ДЕМЧУК ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ
(Ліцензія АБ № 176151 від 08.08.2005 року)
надає послуги розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора по всій території республіки.

Керуючись 10 літнім досвідом, консультує зацікавлені сторони з усіх питань процедур банкрутства підприємства державної та не державної форми власності.

ТЕЛЕФОН: 8 067 3804450.

Автобусний парк № 2 КП «Київпастранс»,

який розміщений за адресою: м. Київ, вул. Празька, 7 має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

На підприємстві є 40 стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря. Сумарний викид забруднюючих речовин складає - 2,9 г/с.

Приземні концентрації забруднюючих речовин, що викидаються, не перевищують гранично — допустимі концентрації в атмосферному повітрі в сельбищній зоні.

Зауваження і пропозиції громадян приймаються протягом місяця з дати подачі повідомлення в газеті відділом екології Дніпровської районної в м. Києві державної адміністрації, за адресою: м. Київ, б. Праці, 1/1, к. 416 та за тел. 559-67-27.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 29/ Річна, 11) ухвалою від 20.11.2008 р. по справі № 2-12/10041-2008 відкрито судову процедуру банкрутства — санацію у відповідності до ст. 53 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» відносно Кримського республіканського виробничого підприємства «Кримтролейбус» (адреса: 95034, м. Сімферополь, вул. Київська, 78 Ф-Л КЦО «Промінвестбанк» м. Сімферополь, ОКПО 03328391, МФО 324430, р/р 26006303326586, ЄДРПОУ 03328391). Керуючим санацією призначено генерального директора Кримського республіканського виробничого підприємства «Кримтролейбус» Кащавцева Петра Володимировича. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кубалова Казбека Таймуразовича (ліцензія серії АВ № 307469 від 14.05.2007 р., адреса — м. Армянськ, мкр. Корявко, 20, кв. 116). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) від 19.11.2008 р. у справі № 9/81б Суб'єкта підприємницької діяльності — фізичну особу Мандрику Тетяну Григорівну (ідентифікаційний номер 2425815807; 16464, с. Петрівка, Борзнянський район, Чернігівська обл., вул. Шевченка, 2) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) від 19.11.2008 р. у справі № 9/82б Суб'єкта підприємницької діяльності — фізичну особу Мандрику Федора Миколайовича (ідентифікаційний номер 2320418119; 16464, с. Петрівка, Борзнянський район, Чернігівська обл., вул. Шевченка, 2) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Чабака Олексія Григоровича (ліцензія Серія АВ № 307542 від 15.06.2007 р.), 16400, м. Борзна, Чернігівської обл., вул. Куйбишева, буд. 20, «А».

Ухвалою Господарського суду Луганської області від 05.12.2006 р. порушено провадження по справі № 22/90б про банкрутство Приватного підприємства «Сєвєродонецький консервний завод», Луганська обл., м. Сєвєродонецьк, вул. Механізаторів, 3, код ЄДРПОУ 21788044, р/р № 26001010129001 в Сєвєродонецькій філії ВАТ КБ «Надра», МФО 304397.

Згідно ухвали Господарського суду Луганської області від 27.11.08 р. по справі № 22/90б про банкрутство Приватного підприємства «Сєвєродонецький консервний завод» введено процедуру розпорядження майном боржника, розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Клименко Михайла Анатолійовича, ліцензія серії АВ № 081182 від 08.08.2006 р., ідентифікаційний номер 2932514595, який мешкає за адресою: 93108, м. Лисичанськ, вул. Жовтнева, буд. 312, кв. 17.

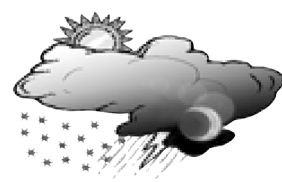
Кредиторські вимоги до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області від 26.11.2008 р. у справі № Б-39/156-08 визнано банкрутом, як відсутнього боржника, Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія технопласт — 007», код ЄДРПОУ 35700798, юридична адреса: 61010, м. Харків, вул. Червоношкільна набережна, буд. 16, та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначено представника ініціюючого кредитора, Товариство з обмеженою відповідальністю «СПЕЦТЕХНОЛОГІЯ-ХХІ», код ЄДРПОУ 33648684.

Вимоги кредиторів приймаються за юридичною адресою: 61010, м. Харків, вул. Греківська, буд. 77А. Представник Товариства з обмеженою відповідальністю «СПЕЦТЕХНОЛОГІЯ-ХХІ»: Татарінцев Олександр Володимирович, мешкає за адресою: 61168, м. Харків, вул. Барабашова, буд. 46, кв. 173, телефон: 80974757686.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 ГРУДНЯ

❑ **1791.** Помер Вольфганг Амадей Моцарт, австрійський композитор, класик світової музики. ❑ **1803.** Народився російський поет Федір Тютчев. Це йому належать рядки: "Умом Россию не понять, Аршином общим не измерить: У ней особенная стать — в Россию можно только верить". ❑ **1878.** Народився український поет Олександр Олесь. ❑ **1933.** У США скасовано запроваджений у 1919 р. так званий сухий закон. ❑ **1951.** У Брюсселі створено Міжнародну організацію з міграції. ❑ **1971.** У столиці Аргентини Буенос-Айресі відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку.

6 грудня хмарно з проясненнями. У західних областях часом дощ, у Карпатах з мокрим снігом, у північних областях місцями невеликий дощ. На решті території без істотних опадів, подекуди тумани. Вітер південний, південно–західний, 7—12 м/с, у Карпатах місцями пориви 19—24 м/с. Температура вночі 4—9° тепла, на півдні до 11° (у західних та східних областях місцями 0—3° тепла); вдень 9—14°, у південній частині 11—16°, в Криму — до 19°. У Карпатах вночі від 2° морозу до 3° тепла, вдень 0—5° тепла.

ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

Цілюща кремнієва вода

А ви знаєте, що за допомоги кременя звичайну воду з-під крана можна перетворити на джерельну? Твердий чорний кремній можна купити в аптеці (коштує він недорого). Шматочок кремнія (звичайно ж, ретельно промивши) опустіть у скляну ємність і залийте водою. Закрийте марлею від пилу, але не кришкою, щоб вода дихала і поставте на світле місце, але не під прямі сонячні промені.

Кремній у воді починає виробляти кислоту, яка, потрапивши до організму, розчиняє шлаки, сприяє виведенню камінців і піску, зміцнює імунну систему.

Особливо корисно пити таку воду тим, хто живе в зонах, забруднених радіацією. При вживанні кремнієвої води спостерігається помітне поліпшення роботи шлунково-кишкового тракту, нормалізується тиск, зникають різні висипи на шкірі (у тому числі й алергічного характеру), зміцнюються ясна при пародонтозі.

Постояти вода має п'ять—сім днів. Якщо ж ви збираєтеся використати її у лікувальних цілях, бажано настоювати 10 днів.

АПТЕКА НА ПІДВІКОННІ

Прикладіть до мозоля листок товстянки

Грошове дерево (або товстянка), яке, як розповідають, приваджує у будинок статки, має ще й неабиякі цілющі властивості. Щоб позбутися мозолів, листок грошового дерева треба розрізати навпіл і прикласти до хворого місця на ніч. Листок-лікар неначе нитки витягує. Прикладайте його до повного одужання.

Іноді скаржаться, що між пальцями рук починає свербіти і червоніти, схоже на якийсь грибок. Сік товстянки допоможе і в цьому випадку — варто лише кілька разів змастити проблемне місце.

СМАЧНОГО!

Салат оригінальний

Потрібно: 2 оселедці, 1 цибулина, 1/4 банки зеленого консервованого горошку, 4 картоплини, 4 варені яйця, 2 варені моркви, 2 варені буряки, майонез.

Викладіть шарами на блюдо, змащуючи кожен майонезом: дрібнопорізані оселедці, цибулю. Потім — зелений горошок, натерту варену картоплю, дрібнонатерті яйця (один жовток залишаємо, щоб прикрасити нашу шубу), натерту моркву та буряки. На останній шар майонезу натираємо жовток і прикрашаємо зеленою петрушкою та цибулею.

Наталія БОРИСПІЛЬСЬКА.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Одноразовий посуд має бути одноразовим!

ВАШ ВИБІР

У пляшки з–під соку чи мінералки ні в якому разі не слід наливати олію, молоко або вино. Якщо ж нехтуєте цим правилом, то ви — на прямому шляху до отруєння. У пластиковій тарі за повторного використання, тим паче наповненій неналежними для цього продуктами, активізуються отруйні для організму речовини. За багаторазового використання, частого миття, розігрівання в мікрохвильових печах пластик руйнується, а отруйні хімічні речовини можуть потрапити в їжу.

Спеціалісти звертають увагу на те, що особливо небезпечно користуватися посудом з меламіну (полімеризованого формальдегіду). Фізико-хімічні аналізи показали, що в такому посуді, взятому для перевірки на базарах (в основному китайського і турецького виробництва), вміст формальдегіду перевищує норму в десятки разів.

А канадські вчені (разом зі своїми колегами із США) заявили, що хімікат бісфенол-А, який міститься в пластику, що використовується для виготовлення пляшок, може бути шкідливим для здоров'я. Після проведення низки випробувань на лабораторних пацюках з'ясувалося: можливий зв'язок між уживанням їжі із пластикового посуду та змінами поведінки, роботи мозку, ранньою статевою зрілістю, небезпекою виникнення раку простати, молочної залози.

Згідно з дослідженнями, концентрація бісфенолу-А (з англійської — ВРА) в людському організмі виявилася вищою, ніж очікувалося. У сечі 92 відсотків випадково обраних людей виявили його в неприпустимій концентрації, що значно перевищувала ту, яка спричиняла гормональні порушення у піддослідних тварин.

Нещодавно комісія Євросоюзу з гарантії чистоти харчових продуктів збільшила припустиму межу споживання бісфенолу-А людиною до 50 мкг на 1 кг ваги тіла. Для дітей припустима доза тепер становить 13 мкг на кілограм — це втричі більше за попередню норму. Однак, зрозуміло, що посуд з пластику для дітей краще не купувати.

Щоб отруйний посуд не потрапив на ваш стіл, скористайтесь порадами, які допоможуть розпізнати його. Передусім меламін — це пластмаса, а значить, на відміну від кераміки, такий посуд — дуже легкий. Тому, взявши його в руки, ви безпомилково визначите: це скло, кераміка чи пластмаса. Крім того, орієнтуйтесь на сертифікат. Це допоможе відрізнити меламін від іншої пластмаси. На небезпечному посуді нерідко є напис «melamin».

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Мобільний телефон порушує сон

НЕ ЗАЙВЕ НАГАДАТИ

Науковці переконані: підлітки і батьки повинні знати про ризик, пов'язаний із використанням мобільних телефонів. Вони не вимагають, щоб молоді люди цілковито відмовилися від використання стільникового зв'язку, але впорядковані проміжки часу без використання мобільного телефону протягом дня могли б допомогти поліпшити сон, зробивши його глибшим і спокійнішим.

Європейські дослідники з'ясували, що підлітки, які використовують свої стільникові телефони більш як 15 разів на день, частіше зіштовхуються із порушеннями сну, ніж ті, хто рідко користується цим зв'язком.

Фахівці дослідили два десятки учасників віком від 14 до 20 років із постійним місцем роботи або навчання. У ході експерименту їм було задано понад сорок запитань з приводу їхнього способу життя і звичок. Особливо дослідників цікавили розпорядок і тривалість сну. З'ясувалося, що у підлітків, які користуються стільниковим зв'язком частіше за інших, час пробудження був пізнішим. Вони прокидалися приблизно о 10-й годині 50 хвилин, а от ті, хто користувався стільниковим телефоном рідше, — близько 8-ї години 30 хв. Дослідження також показало, що семеро з одинадцяти особливих прихильників стільникового зв'язку у вихідні прокидалися аж у полудень.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

САДІВНИКУ В ЗАПИСНИК

Червона і жовта малина

Жовтоплідна малина відрізняється від червоної не лише кольором. Перш за все її ягоди — цінний дієтичний продукт. У порівнянні зі звичайною малиною, до якої ми всі звикли, в жовтоплідній значно менше антоціанів (натуральних фарбників). Тому лікарі рекомендують саме такі ягоди вживати людям, схильним до алергії.

У жовтих плодах гармонійніше поєднуються цукор і кислота, ніж у червоних, тому вони відрізняються ніжним, приємним, солодким смаком. З жовтоплідних сортів малини виходять надзвичайно ароматні, янтарного або абрикосового кольору домашні заготовки — варення, джем, компот і сік. Але для заморожування і виноробства її краще не використовувати.

Жовтоплідна малина, як правило, краще переносить низькі температури повітря, ніж звичайна. А неодночасність дозрівання її ягід забезпечує їх тривале надходження до літнього столу садівників. До того ж селекціонери вже вивели сорти жовтоплідної малини різних термінів дозрівання.

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ!

Апельсин і чай проти комп'ютера

Я цілий день проводжу за комп'ютером. Знаю, що його випромінювання дуже шкодить здоров'ю, але робота зобов'язує... Порадьте, чи є якийсь засіб, аби хоч трохи знешкодити це випромінювання?

Тетяна ПРИХОДЬКО.

Київ.

Проти комп'ютерного опромінення допоможуть апельсини та зелений чай. Щоденні дві чашки напою і один фрукт надійно захищають від радіації, що йде від екранів персональних комп'ютерів. Саме такого висновку дійшли китайські вчені. Згідно з результатами досліджень, листя зеленого чаю містять, поряд з іншими корисними речовинами, елементи, що протидіють згубному впливу радіації. В апельсинах, на думку китайських учених, містяться речовини, що перешкоджають появі та зростанню пухлин і підвищують імунітет.

На сторінці використано інформацію Укрінформу.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3152

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

